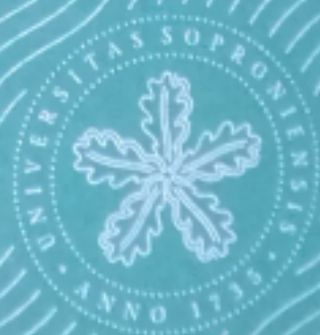

A 2020-ban
tiszteletdiplomában
részesült erdőmérnökök
rövid szakmai
életrajza

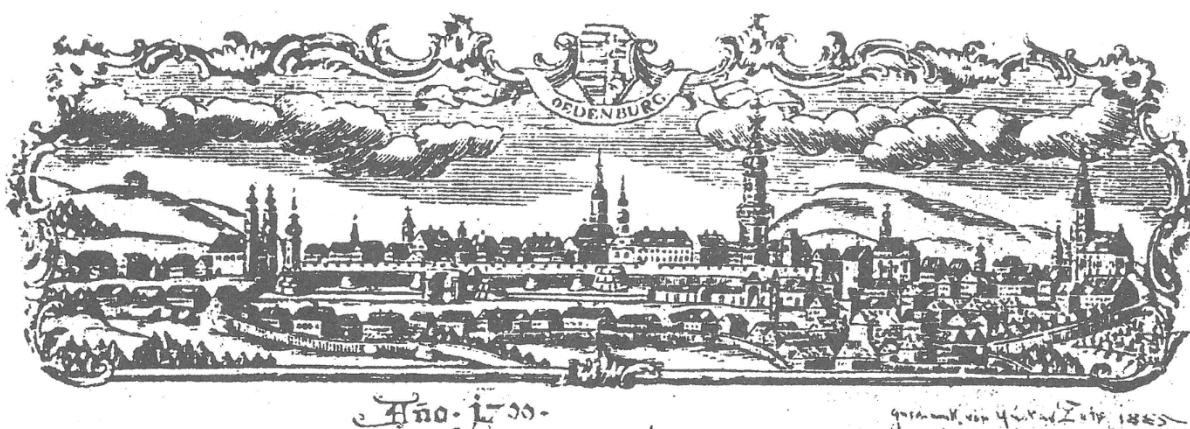
Sopron
2020

SOPRONI EGYETEM
ERDŐMÉRNÖKI KAR

Soproni Egyetem Erdőmérnöki Kar

A 2020-ban tiszteletdiplomában részesült
erdőmérnökök rövid szakmai életrajza

Sopron
2020

*„Tiszteld a múltat, hogy érthesd a jelent, és munkálkodhass a jövőn.”
(Széchenyi István)*

Lectori Salutem
Tisztelet az Olvasónak!

Megindító kezet szorítani azokkal, akik itt, az Erdőmérnöki Karon sok évvel ezelőtt szereztek diplomát, akik életükkel az erdész szakma tökéletesen hiteles képviselői. Megindító, mert ebben a kézfogásban az erdő szeretetének, a természet tiszteletének, a tudás és tapasztalat hagyományának időtlensége jelenik meg. Szabad áramlás ez, amelynek részévé váltunk, válunk itt.

Az Erdőmérnöki Kar emblémájában öt tölgylevél fűződik egybe. A tölgy egyszerre szimbóluma az időtálló értéknek, a védelmet adó, tiszteletet parancsoló szilárd erőnek, az élet körforgásának, annak a kapcsolatnak, ami az őselemeket egymáshoz forrasztja, s szimbóluma annak az eltéphetetlen kapocsnak, ami az erdészek generációit egymáshoz köti. Fontosnak tartjuk, hogy kapcsolatban maradjunk akkor is, ha messze sodor egymástól az élet, akkor is, ha már aktívan nem dolgozunk a hivatásunk területén, mert ami összeköt bennünket, az valami egészen finom, szellemi erő, ami a családban az együvé tartozás érzését kelti kortól függetlenül. Ez a családi érzés mindig is jelen volt az erdészek közösségében, s itt az Alma Materben.

Ahogy a családban a nagyszülők a letisztult életbölcsest képviselek, hasonlóképpen öregdiákjaink jelentik számunkra a szakmai tudás és tapasztalat tisztaságát, oktatóink e tudás és a hagyományaink forrását, diákjaink pedig azt az érdeklődést, kíváncsiságot, elszántságot és jobbitó szándékot, ami a jövő pozitív alakításához nélkülözhetetlen.

Megindító kezet rázni Önökkel, arany-, gyémánt-, vas- és rubindiplomás erdészekkel. Az Erdőmérnöki Kar nevében köszönöm, hogy vállalták az ezzel járó nehézségeket és megtiszteltek bennünket jelenlétükkel és emlékdiplomáik átvételével!

Sopron, 2020. szeptember hava

Prof. dr. Bidló András
az Erdőmérnöki Kar dékánja

TISZTELETDIPLOMÁSAINK

RUBINOKLEVÉL

Dr. Dants Béla
Ernyey István
Dr. Fűry Mihály
Dr. h.c. Dr. Rónai Ferenc

VASOKLEVÉL

Alacsony Ilona – Köhler Im-
réné
Árkosy Pál
Balla Margit – Székely Ká-
rolyné
Daróczy Nóra – Gyurkó
Lászlóné
Dózsa Klára – Gádori Vil-
mosné
Frey Ottó
Gordos Mátyás
Dr. Hajdu Endre
Dr. Hudetz Éva – Joó Im-
réné
Hursán György
Kiss János
Kuthy Timót
Dr. Polner Antal
Sebestyén Zoltán
Seres Béla
Túrmezei Éva – Dr. Páll Mik-
lósné
Udvardy Sándor
Varga Béla
Varga János
Varga Zoltán Imre
Világhy György
Zsupanek Lajos

GYÉMÁNTOKLEVÉL

Dr. Béky Katalin – Dr. Ju-
hász Miklósné
Czeiner Zsolt
Ferdinánd István
Gyöngyösi Sándor
Homoky István János
Dr. Jacsman János
Józsa József
Koczó Mihály
Dr. Komlóssy József
Markó Imre
Nagy Mihály
Németh József
Péché Gyula
Pendl Ferenc
Porpáczy Lehel
Dr. Proszta Sára – Dr. Gyar-
mati Béláné
Puskás László
Rabóczy László
Solymosi József
Spandli Imre
Szilágyi Tibor László
Szommer József
Tóth Géza Gusztáv
Turza Tibor
Veres László

ARANYOKLEVÉL

Babos Rezső
Balsay István
Barabits Elemér
Bíró István
Bognár Gábor
Czifrusz Gyöngyvér – Dr.
Hanyvári Csabáné
Csernovszki Julianna – Pol-
ner Frigyes Cirilné
Csordás József

Ecsedy Tamás
Esztó Piroska
Farkas Attila István
Fecser István
Fónagypál Géza
Gombár Éva – Palaczkíné
Havas-Horváth István
Horváth Dezső
Horváth Endre
Horváth György
Huber Károly
Kadlecsek Ferenc
Katona Zoltán
Kiss Lajos
Koch Péter
Kondor Imre
Kovács Éva – Márton Já-
nosné
Kovács István
Kőműves Imre
Körmöczy János
Prof. em. dr. Lett Béla
Liszi András
Márton József
Nagy István
Nagy Julianna – Zachar Mik-
lósné
Nagy Tamás
Németh Ferenc
Németh Jenő
Ősz Előd
Ősz Gusztáv
Pászti Erzsébet
Paulik Sándor
Stift László
Szakács Csaba
Dr. Szakos Pál
Dr. Tácsik Mihály
Teszári Károly
Várvölgyi Ilona – Gál Imréné
Vass Tamás
Viszokay Márta – Farkas Bé-
láné

Rubinoklevélben részesülő vasdiplomás erdőmérnökök, akik a Magyar Agrártudományi Egyetem Erdőmérnöki Karán végeztek 1950-ben

DR. DANTS BÉLA ISTVÁN (Gyimesbükk, 1919) vasokleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 1., kelte: 1950. augusztus 5.

Kiállította: Magyar Agrártudományi Egyetem Erdőmérnöki Kar

1945. szeptembertől a Fábán – Somogyi – György- majd a Lőrinczi cégek, illetve a győri ÁÉH szerződéseiként különböző beosztásokban (anyagbeszerzés, építésvezetés) részt vett a Rába folyó lerobbantott hídjai (Vág Rábakecöl) kiemelési, romeltakarítási, majd a provizóriumok építési munkáiban. 1947 tavaszától az őriszentpéteri Erdőgondnokságon a „rontott erdők” felújítási tervén dolgozott (Horváth István főmérnök vezetésével – Tomka László fm. Erdőgondnoksága idején.) 1948 nyarától a Szombathelyi Vízügyi Igazgatóság vízépítési munkáinak geodéziai előkészítésén dolgozik miközben – kb. egyidőben – az Állami Földmérés, a MÁV Igazgatóság (Szombathely) és az ÁMTI (Bp.) kezdő mérnökök felvételét hirdette. 1950 őszétől a székesfehérvári Földmérési Igazgatóság mérnökévé nevezték ki, majd rövidesen áthelyezték az Országos Földmérési Intézetbe Budapestre, onnan pedig a budapesti Földmérési Irodához került. Majd az 1954-ben megalakult Budapesti Geodéziai és Térképészeti Vállalathoz (BGTV), amelynek osztályain – a múlt évek során – a geodézia minden ágazatában dolgozott különböző beosztásokban, 1955-től osztályvezetőként. 1960 szeptemberétől a Bányaterv mérnökgeodéziai - generálplán osztályának vezetője. 1962 szeptemberében kérte az áthelyezését az UVATERV-be. Itt kiemelt mérnökként, majd irányító tervezőként 1974 szeptemberéig dolgozott, különféle geodéziai, úttervezési és számítástechnikai területekben.

1974 szeptemberétől a Könnyűipari Tervező Vállalat generálplán, majd számítástechnikai osztályát vezette és innen ment nyugdíjba 1984 márciusában.

Nyugdíjazása után (1990-től) még 5 évig műszaki tanácsadóként lakóhelye közigazgatásának műszaki csoportjában az aktuális számítástechnikai problémák megoldásában segédkezett.

Mindeközben 1990-től rendszeres résztvevője a BME Mérnök-továbbképző Intézetének célszerűen egymásra épülő – vizsgaköteles szemeszterein, valamint a SZÁMALK képzést nyújtó számítástechnikai (2 éves) oktatásain.

Ezek után a BME Építőmérnöki Karán (geodéziai szakon) 1981-1983 között természeti erőforrás kutatási (távérzékelési) szakmérnöki oklevelet és egyetemi doktori címet szerzett. Alapító tagja a GKE (jogutód MFTTT) és a Magyar Mérnök Kamarának, utóbbinak örökös tagja is.

1958-1982 között hétszer részesült igazgatói, miniszteri dicséretben.

ERNŐ ISTVÁN (Iharosberény, 1927) vasokleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 107., kelte: 1950. december 21.

Kiállította: Magyar Agrártudományi Egyetem Erdőmérnöki Kar

Az erdőmérnöki oklevél megszerzése után 1951-ben lépett az állami földmérés szolgálatába, az Országos Földmérési Intézetnél. Még ez év végén átszervezés folytán a Földmérési Iroda alapító tagja.

1954-től a Budapesti Geodéziai és Térképészeti Vállalatnál dolgozott, különböző beosztásokban. Folyamatosan ledolgozott 37 év után nyugdíjba vonult. Résztvett a vállalat változatos ipari célú geodéziai munkáiban, városok felmérésében, ezek között elsősorban Budapest városmérésében. 1958-tól a városmérések műszaki ellenőre volt, 1960-tól csoportvezető, majd 1968-tól osztályvezetői beosztásban irányította a szabatos igényű munkákat.

Aktívan vett részt a geodézia tudományos, társadalmi fejlesztésében. Alapító tagja volt a Geodéziai és Kartográfiai Egyesületnek. 1967-ben geodéziai automatizálási szakmérnöki oklevelet szerzett.

Konzulensként részt vett a BME hallgatóinak geodéziai oktatásában, valamint a bajai Vízgazdálkodási Főiskola felkérésére a nyári geodéziai gyakorlatok vezetésében.

Több cikke, tanulmánya jelent meg szakmai folyóiratokban, kiadványokban.

Munkássága elismeréseként számos szakmai kitüntetés birtokosa, ezek közül kiemelendő a Munka Érdemrend Ezüst Fokozata.

DR. FÜRY MIHÁLY (Erdőcsokonya, 1928) vasokleves erdőmérnök

Oklevél száma: 33., kelte: 1950. december 21.

Kiállította: Magyar Agrártudományi Egyetem Erdőmérnöki Kar

Földmérés területén helyezkedett el, folyamatosan képezte magát. 1960-ban az Állam Földmérési és Térképészeti Hivatalban felsőgeodéziai vizsgát tett. 1967-ben a Budapesti Műszaki Egyetemen automatizálási szakmérnöki oklevelet szerzett. 1971-ben a Budapesti Műszaki Egyetemen geodézia szaktudományból műszaki doktorrá avatták. Első munkahelye a budapesti Országos Földméréstani Intézet, ahol segédmérnöként felmérési munkákat végzett. 1954-ben áthelyezték a Geodéziai és Kartográfiai Intézethez, mely még abban az évben az újonnan létrehozott Budapesti Geodéziai és Térképészeti Vállalat része lesz. Itt az országos negyedrendű, majd elsőrendű háromszögelési hálózat munkáiban vett részt. 1967-ben a Földmérési Intézet Kutatási Osztálya vezetője lett. 1969-ben áthelyezték a Mezőgazdasági és Élelmezésügyi Minisztérium Országos Földügyi és Térképészeti Hivatalához főelőadói, 1979-től minisztériumi főmunkatársi minőségben. 1988-ban nyugdíjba vonult. Nyugdíjasként, 2000-ig a Nyugat-Magyarországi Egyetem Földmérési és Földrendezői Karán, Székesfehérváron tudományos munkatársként kutatással és oktatással foglalkozott, hasznosítva a termelési és kutatási munkában szerzett tapasztalatait. A Geodézia és Kartográfia című szaklapban publikált. A jelenkori függőleges földkéregmozgások vizsgálatának témakörében részt vett hazai és nemzetközi együttműködésben is tanulmányok elkészítésébe, kéregmozgási térképek szerkesztésében. Elkészítette A magyar földmérés és térképészet története című kiadvány egy részét.

A Magyar Földmérési, Térképészeti és Távérzékelési Társaságnak (korábban Geodéziai és Kartográfiai Egyesületnek) kezdettől fogva tagja. Tagja a KAPG illetve IAG Jelenkori Kéregmozgási Bizottságának is.

Több kitüntetés, többek között a Fasching Antal Emlékérem és az MTA Akadémiai Díj tulajdonosa.

DR. H.C. DR. RÓNAI FERENC (Nagyigmánd, 1926) vasokleves erdőmérnök

Oklevél száma: 29., kelte: 1950. november 4.

Kiállítója: Magyar Agrártudományi Egyetem Erdőmérnöki Kar

Egyetemi tanulmányait 1944-ben kezdte, majd – a háborús események miatt – 1946-ban folytatta. 1950-ig a József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Bánya-, Kohó- és Erdőmérnöki Karán. Az oklevelet már – szervezeti változás miatt – a MAE EK állította ki.

A diploma megszerzését követően Somogy megyében a Kaposvári Erdőrendezőszékhelyen dolgozott, később geodéziai munkában egy mérőcsoport vezetőjeként.

1952-től Sopronban az Egyetem Erdőfeltárástani, majd Szállítástani Tanszékén a Szállítóberendezések és a Mechanika oktatásában vett részt.

A Faipari Mérnöki Kar megalakulásával létesített önálló Mechanika Tanszéknek 1962-91 között, huszonkilenc éven át volt vezetője, 1962-73 között egyetemi docensi, 1973-tól egyetemi tanári minőségben.

Egyetemi doktori címet 1961-ben, kandidátusi fokozatot 1968-ban, a műszaki tudományok doktora címet 1990-ben szerezte meg. Szakmai tevékenysége – a mechanika tantárgy oktatásán túl – kezdetben az erdészeti járműtechnikai problémák kutatására, később a szerkezeti faanyagok anizotróp szilárdsági, reológiai és reometriai tulajdonságainak vizsgálatára terjedt ki. Ezt szolgálta a Tanszékhez tartozó laboratórium is.

A Faipari Mérnöki Kar dékáni teendőit 1972-78 között látta el. 1981-87 között az Egyetem tudományos rektorhelyettese volt.

1996-tól nyugdíjasként egy fakultatív tárgyat oktatott, egy doktori alprogram (Faszerkezetek) vezetője és az Egyetemi Doktori Tanácsnak is tagja volt.

1981-2000 között tagja volt az MTA Tudományos Minősítő Bizottsága, illetve utódja, az Országos Doktori Tanács Szakbizottságának.

A mintegy nyolcvan publikáció keretében három szakkönyv, illetve könyvrészlet közül az 1982-ben a Műszaki Kiadónál, a Fa tartószerkezetek című társszerzővel megjelent szakkönyve nívódíjat kapott. Ezen kívül

említést érdemel számos (mintegy tizenhat) egyetemi jegyzet, több kutatási zárójelentés és több mint húsz nemzetközi konferencián tartott előadás.

1973-1975 között elnöke volt az MTA Erdészeti Bizottságának, 1991-1996 között az MTA Elméleti és Alkalmazott Mechanikai Bizottságának, valamint 1994-1997 között a Magyar Akkreditációs Bizottság Gépészeti Szakbizottságának is.

Több Kiváló Dolgozó kitüntetés után 1991-ben Eötvös Lóránd Díjban, 1996-ban Professor Emeritus kitüntetésben, 1997-ben Pro Silvicultura Arte Lignaria et Geodesia Éremben részesült, majd 1999-ben Egyetemünk Tiszteletbeli Doktorává fogadta.

Nyugdíjasként a kutatásban és a tudományos minősítés terén szerzett tapasztalatai a doktoranduszokkal való foglalkozás keretében is hasznosulnak.

Vasoklevélben részesülő gyémántdiplomás erdőmérnökök, akik az Erdőmérnöki Főiskolán végeztek 1955-ben

ALACSONY ILONA – KÖHLER IMRÉNÉ (Felsőszeleste, 1931) gyémántokleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 60-1955/56., kelte: 1955. december 8.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

1955-ben az oklevél átvétele után Székesfehérváron a Mezőföldi Állami Erdőgazdaságnál helyezkedett el.

1956 januárjában kezdte meg munkáját a Székesfehérvári Erdészetnél, mint erdőművelési műszaki vezető. Újítása alapján végezték el az Iszkaszentgyörgy-i dolomit kopár erdősisítését feketefenyő magvetéssel.

Gyakorlati idő letöltése után áthelyezték az Erdőgazdaság központjába az Erdőművelési Csoporthoz. Erdőművelési előadóként több éven át irányította a Mag- és csemetegazdálkodást. Feladata az Erdőgazdaság önellátását szolgáló minőségi szaporítóanyag és erdősisítési ültetési csemetanyag biztosítása, továbbá az országosan meghirdetett Országfásítás nagy mennyiségű csemete igényének kiszolgálása, tekintettel a

gyenge erdősisű Fejér megyére is. Jól megközelíthető, gépesített, öntözőberendezésekkel ellátott nagyüzemű csemetekertek kialakítása és továbbfejlesztése.

Az akkori Nyárfa programhoz a szürkenyár gyorsan befülledő magjának szakszerű gyűjtése és vetése, nemesnyárak dugványozásának előkészítése. Munkaterülete később: Talajfeltárás, erdővédelem majd fásítási szakirányítás volt.

Területrendezés és birtokpolitikai főelőadóként a Földhivatallal szinkronba hozta a pontos nyilvántartást, felhagyott területeket vont művelés alá. Az Erdőgazdaság szakmai irányítása és ellenőrzése alá vonta az idegen kezelésű Rácalmás-i szigeterdőt, bekapcsolva az üzemterv szerinti gazdálkodásba.

Az Erdőgazdaság – később Erdő és Vadgazdaság – megkezdte a nagyüzemű fácánnevelést. Részt vett a mobil fácánnevelő rendszer létrehozásában. Idegen területű földcserékkel biztosította az áttelepítésekhez szükséges steril területeket a fertőzések megelőzése végett.

1986-ban a nyugdíjkorhatárt elérve nyugállományba vonult.

BALLA MARGIT – SZÉKELY KÁROLYNÉ (Okány, 1932) gyémántokleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 54-1955/56., kelte: 1955. december 7.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Első munkahelye 1956 januárjától az Észak-Magyarországi Fűrészek miskolci központjában volt. Itt először fejlesztési és újítási ügyeket intézett, később beruházási feladatokat látott el.

1959 októberétől 1962 októberéig született két gyermekének gondozása miatt otthon volt.

Ezek után a MÁV Építési Főnökségnél, Miskolcon különböző beosztásokat látott el, de mindvégig vasúti magasépítésekkel kapcsolatban. Saját kivitelezésű munkák előkészítése, alvállalkozók bevonása, majd vasúti magasépítési beruházások, üzemi fejlesztések előkészítése, megtervezése, illetve megvalósítása volt a feladata.

DARÓCZY NÓRA – GYURKÓ LÁSZLÓNÉ (Pétervásár, 1933) gyémántokleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 50-1955/56., kelte: 1955. december 6.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Munkáját 1956. január 1-én kezdte meg a Dél-Mátrai Állami Erdőgazdaság Gyöngyössolyosi Erdészetenél, ahol szakelőadóként erdőművelési feladatokat látott el. 1957-ben leánygyermek születt, de néhány hónap után visszament dolgozni az erdészethez. 1958-ban megszületett fiú gyermeke is. A gyerekekkel 1960-ig otthon volt, majd a Gyöngyösön megalakult Fásítási Erdészetenél, mint műszaki előadó helyezkedett el.

1960-ban férjét áthelyezték, és mivel erdészeti egységhez elhelyezkedni nem tudott, így néhány pedagógus tanfolyam elvégzése után Mezőgazdasági ismeretek és gyakorlatok című tantárgyat oktatta egy tanévben Szuhogyon. Földrajz és Élővilág tantárgyakat három éven át tanított

Rudabányán. 1968-ban megszületett harmadik gyermekével két évig otthon maradt.

1971 nyarán állt ismét munkába, a MÉM Egri Állami Erdőrendezőség Mátrafüredi Erdőfelügyelőségénél, ahol erdőfelügyelőként dolgozott.

1973-ban egy újabb költözés után, természetvédelmi felügyelőként helyezkedett el az Egri Természetvédelmi Szolgálatnál.

1988-ban vonult nyugdíjba.

DÓZSA KLÁRA – GÁDORI VILMOSNÉ (Balassagyarmat, 1933) gyémántokleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 83-1955/56., kelte: 1955. december 12.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

A főiskolai tanulmányok befejeztével 1956. január 1-jével az Erdőgazdasági Szállító Vállalat kirendeltségénél kezdte meg munkáját, mint diszpécser. Szakmai gyakorlatát követően a Mecseki Állami Erdőgazdaságnál kezdetben TMK műhelyvezetőként, majd magasépítési előadóként dolgozott.

1966. augusztus 20-án áthelyezték a Magyar Alumíniumipari Tröszthez tartozó Bakonyi Bauxitbánya Vállalathoz Tapolcára. A Beruházási Főosztályra került, ahol a bányai kizsugárzó létesítményekhez, beruházásokhoz tartozó területek kisajátítása, valamint műszaki ellenőrzés volt a feladata.

FREY OTTÓ (Taliándörög, 1933) gyémántokleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 95-1955/56., kelte: 1955. december 13.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Első munkahelye 1956 januárjától a Budafok-Hárosi Falemezgyár volt, ahol mint műszaki mérnök kezdett dolgozni. 1957-1958-ban 4 hónapos ausztriai tartózkodás után, Battyányi László herceg úr tanácsa szerint Kanadába emigrált. Vancouverben egy fűrészüzemben vállalt fizikai munkát, ahol két évet töltött el.

1959-1962. között különböző vállalatoknál vállalt munkát fakitermelési és erdőfeltárási vonalon. Majd 1963-1966. között Kanada legnagyobb faipari vállalatánál erdőfeltárási-kitermelési vonalon segédmérnöként kezdett el dolgozni. 1967-1968 között áthelyezték erdőfeltárási mérnöknek a vállalat legnagyobb részlegéhez, ahol évente 1.100.000 köbméter fát termeltek ki.

1969-1972. között előléptették a Mérnöki Osztály vezető mérnökének, majd 1978-1986. között áthelyezték területi felügyelőnek a Vancouver Sziget nyugati tengerpartján három kontaktor részleg megnyitásához.

1987-1988. között ideiglenesen mint útépítési felügyelő dolgozott, majd újabb áthelyezéssel 1988-1991-ig a mérnöki osztály vezetője lett. 1992-ben nyugállományba vonult.

GORDOS MÁTYÁS (Etes, 1932) gyémántokleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 41-1955/56., kelte: 1955. december 5.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

1956-1967 között a Cserháti Állami Erdőgazdaságnál dolgozott, először mint szakelőadó, majd 1958-tól erdőszervezőként, végül 1966-tól erdőgazdasági felügyelőként tevékenykedett. 1964-ben Budapesten erdőszervező vizsgát tett.

1967-1968-ban a „Karancs-völgye” MGTSZ-nél ágazatvezetőként helyezkedett el. 1968 és 1974 között a MÉM Erdészeti Hivatal Egri Állami Erdőrendezőségénél erdőrendezési felügyelőként dolgozott.

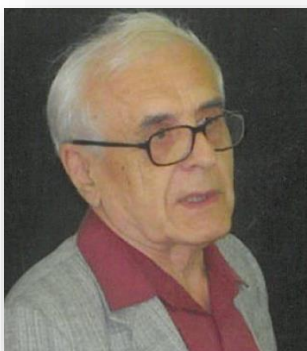
1974-1984-ig a Nógrádi Szénbányánál helyezkedett el, először üzemrészleg vezető, majd környezetvédelmi csoportvezető beosztásban. 1989-ben innen ment nyugdíjba.

1980-ban a Budapesti Műszaki Egyetemen környezetvédelmi szakmérnöki oklevelet szerzett.

Az Erdő, a Tájéoló, a Búvár, a Bányászat és az Erdészeti Lapokban 10 szócikket (tanulmányt) jelentetett meg.

1995-től igazságügyi szakértő, az erdőszervezés és az elsődleges faipar szakterületén.

1999-től a Míkóteleki Erdőbirtokossági Társulat elnöke.

DR. HAJDU ENDRE (Pilismarót, 1933) gyémántokleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 78-1955/56., kelte: 1955. december 10.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Szakmai tevékenységét Budapesten, a Honvéd Térképészeti Intézet Fotogrammetriai Osztályán kezdte meg 1955-ben. 1957 és 1963 között a Főiskola Ábrázoló Geometria Tanszékén dolgozott Stasney professzor tanársegédjeként, később adjunktusként.

1966 és 1983 között a Mechanika Tanszéken tevékenykedett. Az ott töltött oktatói munka mellett többjegyzetet, példatárt, oktatási segédletet, kutatási jelentést írt. A mechanika erdőszervezési alkalmazásával kapcsolatos témában műszaki doktori címet szerzett.

1983-ban visszatért az Ábrázoló Geometria Tanszékre, ahol szintén a hiányzó jegyzet és példatár megírásában vállalt jelentős szerepet. Itt társszerzővel egy tankönyvet, jegyzeteket és néhány geometriai témájú dolgozatot írt.

1995-ben nyugdíjba ment, de a Faipari Mérnöki Karon, a belsőépítész hallgatóknak utána is folytatta mechanikai oktatói munkáját. Ezen időszak alatt két nyelvi témájú könyvet is írt.

HUDEZ ÉVA – JOÓ IMRÉNÉ (Szombathely, 1933) gyémántokleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 48-1955/56., kelte: 1955. december 6.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

1956-ban kezdte meg munkáját, a Nyugat-Magyarországi Fűrészeknél Szombathelyen beruházási előadó munkakörben a Műszaki Osztályon. A beruházási munkák előkészítése és az üzemi épületek síkbeli felmérése és törzskönyvezése képezte a feladatát.

1958-tól a Termelési Osztályon tervelőadó volt, ahol feladata a termelési feladatok összeállítása volt az üzemek részére.

1971-től a Mozaikparketta Üzemben üzemmérnöként helyezkedett el.

1974-től a Nyugat-Magyarországi Faipari Kombinátban folytatta tevékenységét, mely jogutóda a korábbi vállalatának. Itt a Mozaikparketta Üzem vezetőjeként munkálkodott.

1978-tól a Lamináló Üzemben főművezető és termelésirányító volt.

1981 és 1988 között a Labor MEO vezetőjeként dolgozott, ahonnan 1988-ban nyugállományba vonult. Szolgálati ideje alatt tagja és aktivistája volt a Faipari Tudományos Egyesületnek.

Szakmai tevékenységét több kitüntetéssel is elismerték, így Kiváló Dolgozó, Kiváló Újító Bronz Fokozat, Kiváló Munkáért miniszteri kitüntetés kitüntetésekben részesült.

HURSÁN GYÖRGY (Békéscsaba, 1929) gyémántokleveles erdőmérnök

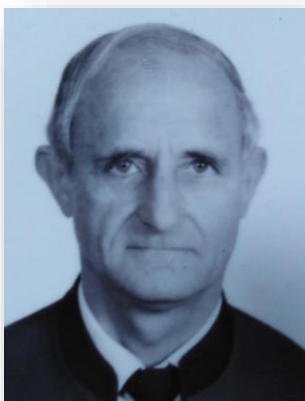
Oklevél száma: 57 -1955/56., kelte: 1955. december 8.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevelének megszerzése után a Fűrészeltfa Értékesítő Vállalat (FÜRFA) alkalmazottjaként Budapesten helyezkedett el. Rövid időn belül a cég Kén utcai telephelyének vezető mérnöke lett.

1956.november 18-án Ausztriába távozott, ahonnan december elején ment tovább Kanadába. Montrealban telepedett le. A Labrador félszigeten folyó érckutatásban geodétaként alkalmazták, majd a Szent Lőrinc folyó szabályozásának és a nagy tengerjáró hajók fogadására alkalmas kikötő építésének munkálataiban szintén földmérési feladatokat látott el. Közben tagja lett a külföldön létrejött, a nyugatra távozott egyetemi és főiskolai hallgatókat összefogó és támogató, svájci székhelyű szervezetnek, a MEFESZ-nek. 1960 és 1963 között a MEFESZ alelnökévé, majd elnökévé választották. Fő feladata olyan szponzorok megnyerése volt, akik jelentős összeggel támogatták a tanulmányaikat külföldön folytató menekült magyar diákokat. Sok magyar hallgató tudott oklevelet szerezni a MEFESZ segítségével.

1964-ben tért vissza Kanadába. Montrealban egy folyóirat- és könyvkereskedésben helyezkedett el, melynek először társtulajdonosa, később egyedüli tulajdonosa lett.

KISS JÁNOS (Gyöngyös, 1930) gyémántokleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 70-1955/56., kelte: 1955. december 9.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Mint mérnök-gyakornok a Mátrai Erdei Vasútnál kezdett dolgozni, ahonnan hamarosan áthelyezték Pápára az erdőgazdasághoz vasútügyi előadónak.

1957-től újabb áthelyezéssel a Devecseri Erdészethez került fahasználati műszaki vezetőnek és az akkor még üzemelő erdei vasút vezetőjének.

1970-ben a Devecseri Állami Gazdaság bekapcsolódott a nyár cellulóz-termesztési programba, így áthelyeztette magát az állami gazdasághoz, ahol erdészeti ágazatvezető beosztásban tevékenykedett.

1973-ben lehetősége nyílt a Veszprémi Erdőrendezősnél erdőfelügyelői munkakörre pályázni, amit el is nyert, így erdőfelügyelő lett a Keszthelyi Erdőfelügyelőségnél. Később ugyanitt osztályvezetőként dolgozott.

A nyolcvanas évek végén ismét lehetősége nyílt munkahely változtatásra, így a BEFAG szakfelügyelőjeként dolgozott még két évet. 1991-ben nyugdíjba vonult. Azóta, amíg ereje és egészsége engedi, a térségben előforduló fafajokból arborétumot telepít 2-3 ezer m²-en.

KUTHY TIMÓT (Balatonfüred, 1931) gyémántokleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 67-1955/56., kelte: 1955. december 9.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Diplomatervét Kiskőrösön készítette. A Főiskola elvégzése után egy évet ott is dolgozott, mint erdőművelési szakelőadó a helybeli erdészethél.

Ezután 1957-ben áthelyezéssel került a Tolna megyében lévő Nagyszékelyi Erdészethez, fahasználati előadónak, majd 4 hónapon át a Mezőföldi Erdőgazdaság Mecsérpusztai Erdészethél teljesített szolgálatot.

1964-ben az Erdészeti Tudományos Intézet felkérésére tudományos munkatársként a nagyatádi kísérleti állomásra került, ahol az erdőhasználati osztályt irányította. 1968-ban az ERTI nagyatádi épülete súlyosan megsérült, így az ott dolgozókat máshová helyezték. Így került vissza Tamásiba, az Erdőgazdaság Központjába erdőművelési ágazatvezetőnek. Később a vállalat egyesült a Gyulaji Vadgazdasággal.

1981-ben felsőfokú munkaügyi képesítést is szerzett, valamint másfél évtizeden keresztül vezette az erdészeti szakmunkás- és betanított munkás képzést, amely a szakiskolák kihegyezett osztályaként biztosította a helyi munkaerő utánpótlást.

1991-ben vonult nyugállományba 34 évi szolgálati idő után, melyből több mint 29 évet tevékenykedett Tamásiban, az Erdőgazdaságnál.

DR. POLNER ANTAL (Szeged, 1932) gyémántokleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 2-1955/56., kelte: 1955. december 1.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

1956. január 1-jétől a Csongrád Megyei Állami Erdőgazdasághoz került, itt dolgozott középírányítói, majd irányítói munkakörben 1971. augusztus 1-jéig. Részes volt a nagy hullámtéri és homoki erdőtelepítések megvalósításának, valamint a hullámtéri botló füzesek és homoki rontott akácok átalakításának. Ennek kapcsán részt vett új erdőművelési technológiák kidolgozásában és alkalmazásában.

1959-ben kiemelkedő szerepet vállalt az OEE Vándorgyűlésének szakmai előkészítési és lebonyolítási munkáiban Szegeden.

1971-ben áthelyezték a Szegedi Állami Erdőrendezőséghez, ahol főerdőfelügyelőként (Csongrád, Békés és Bács-Kiskun megye tartozott hozzá) dolgozott 1977. június 30-ig.

1977. július 1-jétől a Növénytermesztési és Minősítő Intézetnél négy megye (Csongrád, Békés, Bács-Kiskun, és Hajdú-Bihar) körzeti felügyeletét látta el, 1993 év végi nyugdíjba vonulásáig.

Közben 1984-ben Sopronban az Erdészeti és Faipari Egyetemen fatermesztési szakmérnöki oklevelet, 1987-ben pedig doktori címet szerzett. Doktori disszertációja a Tisza és Maros hullámterének optimális erdőgazdálkodási lehetőségeit taglalta.

1994-ben kérésére bejegyeztet Erdészeti és Faipari Igazságügyi Szakértő lett. Ezt a munkát, azóta is folyamatosan gyakorolja.

Nyugdíjasként alapította az erdészeti SILHOPLAN Bt.-t, mely erdőtelepítési terveket, pályázatokat készít, valamint szakmai irányítást nyújt magánerdők számára.

2002-ben ingatlanközvetítői, értékbecslői vizsgát tett az akkreditált FÜTI Omega Intézetnél. Ezután részt vett a Nemzeti Földalapkezelő Szervezet (Jász-Nagykun-Szolnok megye) életjáradéki ingatlanbecslési tevékenységében.

Az Erdő, majd Erdészeti Lapok című szaklapban több cikke jelent meg és több szakkönyv, kiadvány társszerzője. Az OEE 1972-es erdőtörténeti pályázatán 2. díjat, ugyanekkor a Természetvédelmi Hivatal pályázatán 1. díjat nyert.

Munkásságát Miniszteri Kiváló Dolgozó, és Életfa Emlékplakett ezüst fokozata kitüntetéssel ismerték el. A Szegedi Igazságügyi Kamara pedig 2015. április 24-én Díszoklevelet adományozott magas színvonalú igazságügyi szakértői tevékenysége elismerésére.

SEBESTYÉN ZOLTÁN (Bürcs, 1931) gyémántokleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 111-1955/56., kelte: 1955. december 14.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Első munkahelye a Magas-Bakonyi Állami erdőgazdaság Ugodi Erdészete lett. Az erdészet, az Erdészeti Tudományos Intézet kihelyezett kísérleti állomásaként működött. Itt fahasználati előadói minőségben dolgozott.

15 évi gyakorlati munka után a szerzett tapasztalatok birtokában, valamint családi körülményei miatt állást változtatott, így került a Veszprém Megyei Állami Erdőfelügyelőség Pápai Felügyelőségéhez erdőfelügyelői besorolásba. Gyakorlatban szerzett tapasztalatait, mint erdőfelügyelő 21 éven át kamatoztatta. 1991-ben nyugállományba vonult, de az Erdőfelügyelőség még 3 évig alkalmazta.

SERES BÉLA (Hódmezővásárhely, 1932) gyémántokleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 28-1955/56., kelte: 1955. december 3.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Első munkahelye a Honvéd Térképészeti Intézetnél volt, ahol egy évig fotogrammetriai térképezést végzett. Majd a Földmérő és Talajmechanikai Vállalatnál a mérnöki előtervezés területén dolgozott 1960-ig az akkor induló nagy ipari beruházásoknál.

1960-tól nyugállományba vonulásáig a Vegyiműveket Tervező Vállalatnál előbb irányító tervezőként, majd mint osztályvezető, utóbb pedig műszaki főtanácsosként volt a gyógyszer-, gumi- és műanyagipari beruházások generálvezetője.

Időközben a Budapesti Építőipari és Közlekedési Műszaki Egyetem levelező tagozatán 1964-ben másoddiplomaként közlekedés-gazdasági mérnöki oklevelet szerzett.

A Vegytervben végzett munkái során nevéhez fűződik több jelentős gyógyszer- és gumigyár telepítése és generáltervezése.

Épületmozgás vizsgálatok, mérések, valamint környezetvédelmi ipartelepítési és generáltervezési témakörökben szakcikkei jelentek meg a szaklapokban.

Munkája elismeréseként vállalati és nehézipari Kiváló Dolgozói kitüntetésekert kapott.

1992-ben történt nyugdíjazását követően 1998-ig talajmechanikai és ipartelepítési szakértői tevékenységet folytatott.

TÚRMEZEI ÉVA – DR. PÁLL MIKLÓSNE (Gérce, 1933) gyémántokleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 10-1955/56., kelte: 1955. december 1.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Munkáját 1956. augusztus 1-jén, a Dél-Zalai Állami Erdőgazdaság központjában Nagykanizsán kezdte, mint műszaki előadó. 1957. március 22-től a Nagykanizsai Déli Erdészet szakelőadója volt. Még ez év december 3-tól ismét a központba helyezték, ahol fásítási és birtokpolitikai ügyeket intézett. 1960. október 1-jétől mag- és csemetetermelési előadó lett. Besorolásában 1970. január 1-jén, a Zalai Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság megalakulásakor megerősítették, és ebben a munkakörben dolgozott egészen az 1988. augusztus 18-i nyugállományba vonulásáig.

Közreműködésével vezették be az erdősítések megelőző talajvizsgálatokat. A talajszelvényekből vett mintákat az erre a célra kialakított laboratóriumban dolgozta fel.

Közel három évtizedes mag- és csemetetermelési tevékenysége során személyének meghatározó szerepe volt a bajcsai nagyüzemi csemetekert kialakításában, a beruházások intézésében, irányításában, az országosan is elismert, korszerű intenzív csemetetermelési technológiák kidolgozásában és bevezetésében (pl.: Burkolt gyökerű csemeték termesztése, egyes fafajok csemetéinek -, magjainak hűtőházi tárolása).

Nevéhez kötődik a surdi egzóta csemetekert továbbfejlesztése, a mag- és csemete export elindítása. Előadói munkaköréhez tartozott a karácsonyfa termelés és forgalmazás szervezése, irányítása. Ez az 1960-as 70-es években több száz ezres mennyiséget jelentett évente.

Munkásságát Kiváló Dolgozó (1961, 1973), Eredményes fásítási munkáért (1979, 1985), Kiváló Munkáért (1958, 1980) kitüntetésekkel ismerték el.

UDVARDY SÁNDOR (Bácsalmás, 1933) gyémántokleveles erdőmérnök
Oklevél száma: 45-1955/56., kelte: 1955. december 6.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

A diploma átvétele után 1956-tól a Dél-Kiskunsági Állami Erdőgazdaság Balotaszállási Erdészeténél kezdte meg munkáját, mint erdőművelési műszaki vezető.

1957-től a Mecseki ÁEG Kárászi Erdészeténél erdőművelési műszaki vezetőként csemetekerti és erdőművelési munkák tervezése és kivitelezésének irányítása volt a feladata.

1968. május 15-től a Pécsi Állami Erdőfelügyelőséghez került át. Mint erdőfelügyelő a Baranya megyei erdőgazdálkodó szektorok éves erdőművelési munkáinak (mennyiségi és pénzügyi tervek és lezárolások) összefogását, valamint külön felügyeleti körzetében (Sásdi Erdészet; Bikali Állami Gazdaság; sásdi, gödrei, mágocsi, felsőmindszenti mezőgazda-

sági termelőszövetkezetek erdőgazdálkodásának felügyeletét (mennyiségi tervek és pénzügyi tervek felülvizsgálata, kivitelek szakmai ellenőrzése, munkák műszaki átvétele, lezárolások felülvizsgálata) végezte egészen nyugdíjba vonulásáig.

Felügyeleti területén a meliorációs munkákkal párhuzamosan folyó erdőtelepítésekkel kapcsolatban szakmai bemutatókat szervezett, fásítási ankétok lebonyolítását, erdészek szakmai továbbképzését is végezte munkája során.

Szakmai munkájának elismeréséül Kiváló Dolgozó és Fásítási Plakett kitüntetésekben részesült.

VARGA BÉLA (Mezőcsát, 1931) gyémántokleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 47-1955/56., kelte: 1955. december 6.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

1957-ben a Bükk-hegység egy erdészeténél kezdte tevékenységét, mint erdőművelési előadó. 1960-tól több mint egy emberöltőn át gondozta a Mátra erdeit az Állami Erdőgazdaság erdőművelési-, majd termelési osztályvezetőjeként.

Az 1970-es átszervezés kapcsán munkája kiterjedt a Bükk-hegység nyugati felére is.

Az Országos Erdészeti Egyesület Erdőművelési Szakosztályának több cikluson keresztül volt vezetője, majd alelnöke.

Angol nyelvtudása révén Európa csaknem minden országában és a tengeren túl is volt számos szakmai rendezvény mindmáig aktív résztvevője/szereplője.

Vendégtanárként, meghívott előadóként számos előadást tartott rendszeresen a Gödöllői Agrártudományi Egyetemen, illetve alkalomszerűen Sopronban is az Erdőmérnöki Karon. A Soproni Egyetem Erdőmérnöki Karának címzetes egyetemi docense.

Kezdetől fogva elnökségi tagja az 1989-ben Ljubljanában megalapított és ma már 26 európai országban tevékenykedő Pro Silva Europa-nak, a természetes folyamatokra alapozott erdőgazdálkodást folytató európai erdészek szövetségének.

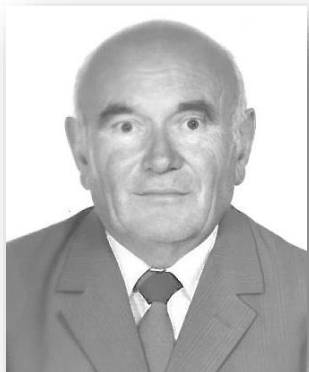
1990 és 2002 között a Parlament szakértőjeként érdemi befolyást gyakorolt az erdő- és a vadgazdálkodást, valamint a természetvédelmet érintő jogszabályok, törvények előkészítőire, alkotóira és a jogkövetésre.

1999-ben megszervezte ennek magyarországi nemzeti szervezetét, a Pro Silva Hungaria közhasznú társadalmi szervezetet, amelyben több cikluson át elnökként, majd örökös tiszteletbeli elnökként tevékenykedik.

2004: A Magyar Nemzeti Erdőrezervátum Bizottság (a Földművelési Minisztérium szakmai tanácsadó testülete) tagja.

2010: Az Országos Erdő Tanács (a Kormány szakmai tanácsadó testülete) tagja.

Jelentősebb kitüntetései: Bedő Albert Díj (1985); Erdészeti Tudományos Intézet Emlékérme (1987); Ember az Erdőért Emlékérem (1994); Pro Silva Hungariae Díj (1997); Miniszteri Elismerő Oklevél (2000); Pro Natura Emlékplakett (2001); A Magyar Köztársasági Érdemrend Lovagkeresztje (2007); Pro Silva Europe Díj (2009); Életfa Emlékplakett (2012)

VARGA JÁNOS (Mosdós, 1931) gyémántokleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 4-1955/56., kelte: 1955. december 1.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

1956-tól az Erdőgazdasági Szállító és Gépjavító Vállalat kaposvári Kirendeltségénél volt gyakornok.

1957-ben áthelyezték a Közép-Somogyi Állami Erdőgazdaság Központjába, ahol nyugállományba vonulásáig dolgozott. 1957-1961. között előadóként, 1962-1967. között csoportvezetőként, 1968-1989. között 22 éven át osztályvezetőként látta el feladatát.

Szakmai tevékenységét Főigazgatói Dicséret, Kiváló Dolgozó oklevél, Jelvény, Kiváló Munkáért miniszteri kitüntetés három alkalommal, Munka Érdemrend ezüst fokozata kitüntetés honorálta.

VARGA ZOLTÁN IMRE (Heves, 1930) gyémántokleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 66-1955/56., kelte: 1955. december 9.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Az egyetemi évek után 1956-ban Miskolcon a Kelet-Bükk Állami Erdőgazdaság Bánhorváti Erdészeténél kezdte meg pályafutását, mint erdőművelési szakelőadó.

1956 novemberében a forradalom miatt Kistarcsára internálták, ahonnan 1957. május végén szabadult. Időközben állásából elbocsátották.

1957 novemberében sok elutasítás után Kecskeméten a Kiskunsági EFAG Bugaci Erdészeténél erdőművelési előadóként alkalmazták. Ebben a beosztásban négy évig dolgozott, majd az EFAG Központjában újabb 4 évig gépesítési, szállítási és újítási előadóként tevékenykedett.

1965-ben az Állami Erdőrendezési Intézet keretein belül a Mátrai EFAG erdőrendezési felügyelője lett. 1968-ban átszervezés során megalakult az Egri Erdőrendezőség, ahol felügyelőként dolgozott nyugállományba vonulásáig, 1992 végéig.

VILÁGHY GYÖRGY (Győr, 1931) gyémántokleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 96-1955/56., kelte: 1955. december 13.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

1956-ban a Nyugat-Magyarországi Fűrészek Franciavágási Üzemében, mint üzemmérnök kezdte meg munkáját. 1956-1957 között áthelyezéssel a vállalat lenti-i üzemében művezetőként dolgozott tovább. Közben családi okok miatt kérte áthelyezését a Magas-Bakonyi Állami Erdőgazdasághoz Pápára, ahol 1993-ban történt nyugdíjba vonulásáig tevékenykedett.

Eközben 1957-1960 között fahasználati előadó, 1960 és 1963 között erdőgazdasági szakfelügyelő, 1968-tól a Pápai Erdőfelügyelőségen fásítási felügyelő, majd erdőfelügyelő, 1979 és 1991 között pedig osztályvezető-helyettes volt. 1991 és 1993 között nyugdíjasként szerződéses munkaviszonyban még erdőfelügyelőként dolgozott.

ZSUPANEK LAJOS (Csesztreg, 1931) gyémántokleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 87-1955/56., kelte: 1955. december 12.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Oklevele megszerzése után 1956-tól a Dél-Zalai Erdőgazdaság Budafai Erdészetéhez került, erdészetvezetői beosztásba. 1958-ban az erdészet-től áthelyezést nyert az Erdőgazdaság Kiskomáromi Erdészetéhez erdészetvezetői beosztásba.

1961-ben családi okok miatt áthelyezését kérte az Észak-Zalai Erdőgazdasághoz, ahol a Központban erdőművelési előadóként, majd 1968-tól csoportvezetőként dolgozott.

A két erdőgazdaság összevonásával 1970-ben a szakfelügyeleti osztálynak lett a vezetője, ahol nyugállományba vonulásáig, 1991-ig dolgozott.

A nyugdíjba menetelét megelőző hét évben az osztályvezetői munkaköre mellett ellátta a Baki Erdészet vezetését is.

Szakmai tevékenységét több alkalommal is elismerték, így kitüntetésben és két alkalommal miniszteri kitüntetésben is részesült.

**Gyémántoklevélben részesülő aranydiplomás erdőmérnökök,
akik az Erdőmérnöki Főiskolán illetve külföldi felsőoktatási
intézményekben végeztek 1960-ban**

DR. BÉKY KATALIN – DR. JUHÁSZ MIKLÓSNÉ (Debrecen, 1937) aranyokleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 5-1960., kelte: 1960. június 15.

Kiállítója: Erdőmérnöki Főiskola

1960. július 1. napjának hatályával az Országos Erdészeti Főigazgatóság az Állami Erdőrendezés 4. sz. Erdőrendezőségre, Zalaegerszegre nevezte ki gyakornoki munkakörbe.

1961. március 16. napjának hatályával az Országos Erdészeti Igazgatóság áthelyezte az Erdőmérnöki Főiskola Kémia Tanszékére gyakornoki munkakörbe. 1962. július 1. hatállyal átsorolták tanársegédnek. 1970. március 1. hatállyal kinevezték egyetemi adjunktusnak, amely beosztásból 1992. november 23-án nyugdíjba vonult.

Egyetemi doktori címmel rendelkezett (1982).

A Magyar Kémikusok Egyesülete Soproni Csoportjának tagja.

Kitüntetései: 1968: Miniszteri Dicséret Pedagógus Nap alkalmából.

1986: Mezőgazdaság Kiváló Dolgozója.

1992: Erdészeti és Faipari Egyetem Kiváló Dolgozója

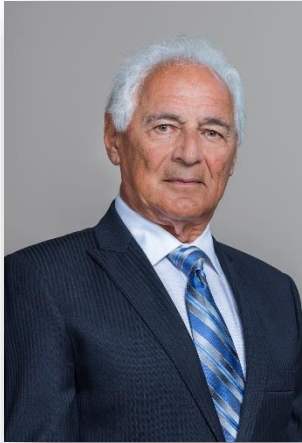
CZEINER ZSOLT (Kaposvár, 1936) aranyokleveles erdőmérnök

Oklevél kelte: 1960. november 4.

Kiállítója: Eidgenössische Technische Hochschule, Zürich, Svájc

1955-ben felvételt nyert Sopronba, az Erdőmérnöki Főiskolára. 1956-ban a forradalom után Svájcba került, további hét erdőmérnök hallgatóval együtt. Itt szerezte meg diplomáját 1960-ban. 1961-1962 között alpesi és dombvidéki erdészeti gyakornok. 1962-ben önálló erdészeti mérnökiroda alapítása Schaffhausen városában. A munkák súlypontja az erdőtagosítás és az erdőfeltárás volt. Ezeket a munkákat 1964-ig végezte. 1964-1970 között Bernben a XII. erdőkerületnél La Neuveville városkában műszaki adjunktus volt. 1970 és 1972 között műszaki osztályvezető volt Bernben a kantonális Forstdirektion-nál. 1972-2001 között kanton Bernben a Baudirektion-hoz került, az itteni Autópályaépítési Igazgatóságnál kérték fel egy új osztály szervezésére. Főerdéshi stáuszban előadója és vezetője volt az erdészeti, természetvédelmi, tájvédelmi, erdőbecslési, erdőtelepítési és erdőfeltárási osztálynak. 2001-ben innen ment nyugdíjba. 1990-ben és 2000-ben munkássága elismeréséért kitüntető oklevelet kapott a svájci államtól, kanton Bernből.

Tudományos munkásságát több zöldvezeti és erdészeti cikk példázza szakmai folyóiratokban (pl. Schweizerische Zeitschrift für Forstwesen, Strasse und Verkehr, különböző napilapok). Munkássága során több erdészeti és szakmai látogatást és tapasztalatcserét szervezett és vezetett svájci kollégák számára Magyarországon. Ezen látogatások során több mint kettőszáz svájci kolléga ismerkedett meg a magyar erdészeti és természetvédelmi munkákkal.

GYÖNGYÖSI SÁNDOR (Debrecen, 1937) aranyokleveles erdőmérnök

Oklevél kelte: 1960. május 20.

Kiállította: The University of British Columbia

1955-ben kezdte a főiskolát Sopronban, 1960-ban szerzett oklevelet The University of British Columbia Faculty of Forestry soproni divízióján. Végzés után a Rayonier Canada LTD nagy, magán fakitermelő és fafeldolgozó vállalatához került, ahol már az egyetemi évei alatt nyaranta dolgozott. 1960-1963 között, mint segédmérnök, majd 1963-1966 között főmérnöki beosztásban különböző Vancouver szigeti fakitermelő üzemekben. Ebben az időben út-, hídtervezés, hídépítés, vágásterületek tervezését végezte. 1966-ba Vancouverbe helyezték, ahol a vállalat sok kis üzemének tervezése volt a feladata. 1967-ben újra Vancouver szigetre került, ahol két nagy kitermelő üzem mérnöki feladata hárult rá. 1970-ben véglegesen a vancouveri főirodába helyezték, mint speciális projektmérnök. Ebben a beosztásban mindenféle mérnöki és tervezési munkákat végzett. 1982-ben

a vállalat új tulajdonba került és többekkel együtt elvesztette állását. 1982-1984 között egy magán irodát vezetett „Forestactics” néven. 1985-ben elvégezt az egyetemen egy ingatlankezelő/közvetítő tanfolyamot. E tevékenységet végzi a mai napig „félíg nyugdíjas” formában.

DR. JACSMAN JÁNOS (Bodvaszilás, 1936) aranyokleveles erdőmérnök

Oklevél kelte: 1961. október 31.

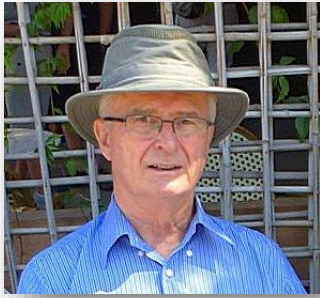
Kiállítója: Eidgenössische Technische Hochschule, Zürich, Svájc

1955 szeptembere és 1956 novembere között diák az Erdőmérnöki Főiskolán. 1957 áprilisától 1959 júliusáig hallgató az Eidgenössische Technische Hochschule (ETH) Erdészkarán (Abteilung Forstwirtschaft), Zürichben. 1959 augusztusától 1960 szeptemberéig gyakornok Thurgau és Freiburg kantonokban. 1960 októberétől 1961 októberéig újra hallgató az ETH erdészkarán, ahol 1961-ben diplomát szerzett. 1961 novemberétől 1962 szeptemberéig Forstadjunkt (erdésztisztsegéd) helyettesítő Thurgau kantonban. 1962 szeptemberétől 1964 áprilisáig Landschaftsplaner (tájrendező) a Zürcher Oberland Régióban. 1964 májusától 1966 áprilisáig tanársegéd az ETH Társadalomföldrajz Tanszékén. 1966 májusától 1998 áprilisáig tájtervező kutatómérnök az Institut für Orts-, Regional- und Landes-

planung der ETH-n, (Helység-, Régió- és Országtervező Intézet) először csoportvezető, majd részlegvezető. 1971 novemberében az ETH műszaki tudományok doktora. 1972-1998 között Lehrbeauftragter (megbízott előadó) a Területtervezők diploma utáni kiképzésén (Nachdiplomstudium für Raumplanung), tájtervezés szakterületre. 1989 szeptemberében habilitál, az ETH egyetemi magátanára. 1989-1998 között a Venia legendi birtokosaként előad az ETH Erdészkarán is „Az erdő-és tájhasználat területtervezési szempontjai” témáról. 1998 májusában nyugdíjba vonult.

Publikáció tevékenységét három tankönyv, egy egyetemi jegyzet, négy önálló értekezés, hét társértekezés, tíz szakvélemény és több mint húsz szakcikk jegyzi. Az Erdészeti Közlemények LXXI. 1956-2006 kiadványban Sopron 1956 – Zürich 2006. – Beszámoló az Erdőmérnöki Főiskola Svájcba került hallgatóiról című írása olvasható.

Tagja volt több svájci szervezetnek, köztük a Schweizer Forstverein, Schweizerische Vereinigung für Landschaftsplanung, Arbeitsgemeinschaft für Rechtsgrundlagen für Wanderwege, Begleitende Arbeitsgruppe beim Schweizerischen Inventar der historischen Verkehrswege

JÓZSA JÓZSEF (Komárom, 1937) aranyokleveles erdőmérnök

Oklevél kelte: 1960. május 20.

Kiállítója: The University of British Columbia

Master of Science (outdoor recreation park management): 1968 május (kiállította: Faculty of Forestry, Department of Recreation and Watershed Resources, Colorado State University, Fort Collins, Colorado (USA))

Professional Community Planner (város- és parktervezés), 1981 (kiállította: Association of Professional Community Planners of Saskatchewan)

Business Administration Certificate, 1986 (kiállította: University of Saskatchewan, Saskatoon, Saskatchewan, Canada)

1960-1963: Department of Natural Resources (DNR), Saskatchewan

(Sk) tartományánál erdőbecslés terepmunkában és erdőtűz védelemben dolgozott.

1963-1973: DNR, Sk. tartományban dolgozott mint erdész és fő-parktervező.

1973-1974: Kanadai Nemzeti Parkoknál dolgozott mint fő-parktervező (chief of park master planning) Yukonban, North West Territoriában, Saskatchewanban, és Manitobában.

1974-1981: Saskatchewan tartományi parkok tervező Igazgatója volt.

1981-1983: Területi erdész Saskatchewan tartományban.

1983-1997: Department of Indian and Northern Affairs, Government of Canada, Saskatchewanban mint felügyelő.

1997-óta földhasználat tervezéssel és üdülőfalvak tervezésével foglalkozik a saját vállalatán belül mint tanácsadó és tervező (CanQuest Consulting Ltd.).

KOMLÓSSY JÓZSEF (Budapest, 1936) aranyokleveles erdőmérnök

Oklevél kelte: 1960. május 20.

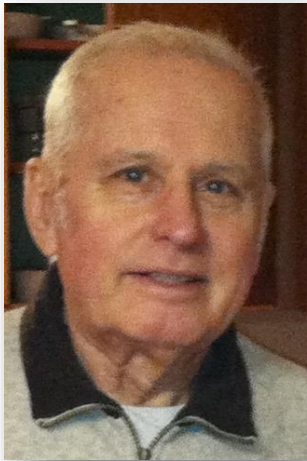
Kiállítója: The University of British Columbia

1955-ben felvételt nyert az Erdőmérnöki Főiskolára. Tanulmányait azonban már Vancouverben fejezte be, ahol 1960-ban diplomát szerzett. Segédmérnöként helyezkedett el az egyik legjelentősebb faipari cégnél, a McMillen, Blodel and Powell Rivernél, ahol 1962 nyaráig dolgozott. Európai körútját követően Svájcban telepedett le, Zürichbe beiratkozott az Eidgenössische Technische Hochschule-ba, kulturmérnöki szakára. 1998-ig magmérnöként dolgozott tervező irodájában, tagosítási és birtokrendezési munkákkal foglalkozott. Úttervezési és földmérési munkák tartoztak a feladatköréhez.

1980-as évektől részt vett az Európatanácsban, az EBESZ-ben, valamint az ENSZ plenáris ülésein részt vett. Immár tizenhét éve szakértőként és tanácsadóként tevékenykedik a Magyar Parlament Európatanács

küldöttsége mellett. Az Európai Unióban mérnöki gyakorlatából a birtokrendezés és tagosítás fontos témája maradt. Az EU keretein belül úgynevezett nem kormányzati NGO szervezetek alelnökeként tevékenykedett.

1996-ban elnyerte a Kisebbségekért Díjat és Gyergyóditró díszpolgárának választotta. 1997-ben az Alma Mater Pro Universitate Soproniensi oklevelet adományozott neki. A komáromi Selyei Főiskolán 2002-ben megkapta a Comaromiensis érmet. Bocskai és Gábor Áron díj birtokosa. 2004-ben a Magyar Köztársasági Érdemrend Lovagkeresztjével tüntették ki.

MARKÓ IMRE (Boconád, 1935) aranyokleveles erdőmérnök

Oklevél kelte: 1960. május 20.

Kiállította: The University of British Columbia

Erdőmérnöki oklevele megszerzése után másfél évet dolgozott erdészeti beosztásokban Kanada Ontario tartományában. 1962-től 2004 évi nyugdíjba vonulásáig, mint földmérő és kultúrmérnök dolgozott Kalifornia, Oregon és Washington, USA államaiban. 1962 -1967 földmérő és kultúrmérnöki tanácsosi hivatal alkalmazottja, mint irodavezető Eugene, Oregon városában. 1964-ben tette le földmérésből az államvizsgát Oregonban Munkaköre: kataszteri, topográfiai és tulajdon határmérések, településfejlesztéshez szükséges infrastruktúra tervezése és kivitelezésének felügyelete. 1967-1979 között Springfield, Oregon önkormányzat alkalmazottja. Műtán kultúrmérnöki szakból államvizsgáit befejezte 1972-ben Springfield város főmérnöke (City Engineer). Felelősségei közé elsősorban, a több mint 20000 ezer lakosság növekedéséhez szükséges infrastruktúrák tervezésének, kivitelezésének és karbantartásának felügyelete tartozott. 1979-

1982 között Springfield Utility Board (Springfield város vízügyi és villamos áramszolgáltató hatósága), mint a vízszolgáltatási osztály mérnöke (Water Division Engineer). 1982-ben Kalifornia Tracy városának volt városmérnöke (City Engineer). Ebben az évben tette le az államvizsgákat Kaliforniában földmérő, és kultúrmérnöki szakokból. 1982-1985 között Project Engineer, Bellingham város, Washington állam alkalmazásában. Feladatai: városfejlesztési tervező és kivitelező munkálatok elbírálása és felügyelése. 1985 - 1992 között Washington County (Washington megye), Oregon állam, Hillsboro városban székelő megyei hivatalban, mint az úthálózat fejlesztésének főmérnöke (Principal Engineer for Major Road Transportation Improvements). Sok kilométer utat fejlesztett ki a megye a lakosság gyors gyarapodásának közlekedéséhez szükséges úthálózathoz. 1992-2004 között Lane County, Eugene, Oregon- Környezet mérnöki specialista (Environmental Engineering Specialist). Feladatai: a megye 400 közhíd, több ezer áteresztő és több mint 2200 km össztávú úthálózat fejlesztésével és karbantartásával kapcsolatos környezeti hatások csökkentése és jóvá tévése. Pályafutása alatt számos mérnöki és egyéb szakegység tagja, illetve tisztje is.

NAGY MIHÁLY (Győr, 1937) aranyokleveles erdőmérnök

Oklevél kelte: 1960. május 20.

Kiállította: The University of British Columbia

1960-1964 között, mint segédmérnök dolgozott a British Columbián, egy erdőtanácsos vállalatnál. 1964-1969 között fakitermelő és feldolgozó vállalatnál (Royanier Canada Ltd., mint mérnök és később, mint főmérnök dolgozott. Felelős volt a vágásterv elkészítéséért, térképezéséért, a vágás felületek kijelöléséért, az utak tervezéséért és megépítéséért, valamint a vágási munkálatok megszervezéséért. Úgyszintén felelős volt a kapcsolatot tartani a kormányzervekkel. 1969-1974 között főmérnök és igazgatóhelyettes volt a vállalt legnagyobb fakitermelő telepén (Holberg Division). 1975-1989 között osztályvezető volt a Kanadai Erdőmérnöki Kísérleti Intézetnél (Forest Engineering Research Institute of Canada). Kísérleti tevékenysége útépítésre, hidépítésre és kötélpálya szállításra korlátozódott. Előadásokat tartott a kísérletek eredményeiről és használható-

ságáról a gyakorlati szakmai összefüggéseken Alaszkától Kaliforniáig.

1989-2001 között erdőtanácsosként dolgozott saját vállalatánál.

Tizenhat könyve és legalább húsz cikke jelent meg kiadásban.

NÉMETH JÓZSEF (Pankasz, 1936) okleveles erdőmérnök

Oklevél kelte: 1960. május 20.

Kiállítója: The University of British Columbia

1960-1962 között több magán erdészeti vállalatnál, mint erdőbecslő és feltáró szállító utak tervezője dolgozott. 1962-1964 között erdőbecslőként és térképezőként tevékenykedett a Tartományi Minisztérium Vancouveri District központjában. 1964-1970 között erdőbecslő volt a B.C. Ministry of Forests, Inventory Division-nál. 1970-1973 között a magánerdők ellenőrzésével és adóztatásával foglalkozott a B.C. Ministry of Finance-nél. 1973-1995 között csoportvezető volt a B.C. Ministry of Forests, Inventory Division-nál, ahol erdőbecsléssel foglalkozott légifelvételek alapján. 1992-1995 között aktív tagja volt egy új Tartományi Vegetation Inventory-nek, ahol tervezési és kivitelezési munkákat végzett. 1992-2008 között szakmai vezető előadója volt a Photo Interpretation for the Vegetation Inventory Certification Programnak.

PÉCH GYULA (Budapest, 1937) aranyokleveles erdőmérnök

Oklevél kelte: 1960. május 20.

Kiállította: The University of British Columbia

Az erdőmérnöki diplomája mellett még két mester diplomát (M.F. - Forest Ecology, Yale University, U.S.A., 1962; MSc. - Agro-Meteorology, University of Guelph, Guelph, Canada 1965) és doktori kandidátust (Duke University, U.S.A., 1971) szerzett.

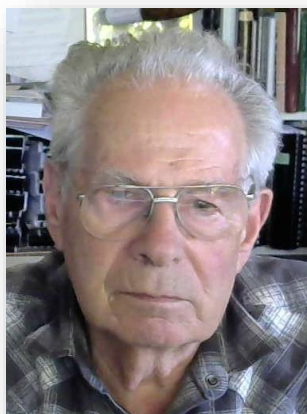
A Szövetséges Állami Erdészeti Intézetekben foglalkoztatták, a Petawawa, a Quebec-i, a Victoria-i laboratóriumokban másfél és két éves beosztásokkal. Majd 1967-től Ottawa-ban az Erdészeti Tüzeket Tanulmányozó Intézetben, mint tudományos kutató dolgozott.

Tanulmányait szaklapokban publikálta (Forestry Chronicle, Forest Science, Canadian Journal of Forest Research, Agricultural and Forest Meteorology), és konferenciákon ismertette.

Harmincöt éves pályafutása utolsó három évében, évenként felújított listán összegezte a Szövetséges Állam erdészeti kutatásokra szánt anyagi támogatását, ebbe beleértve az egyetemeknek adott ösztöndíjakat is, meg a kevésbé fejlett iparral rendelkező országoknak küldött támogatásokat is.

Munkája különösen a következő három témakörben keltett fel érdeklődést:

A napsugár mérése erdőben, a harmat hatása a tűzveszélyre Észak Kanadában, valamint a rovarok okozta erdő pusztulás hatása a tűzveszélyre.

PORPÁCZY LEHEL (Szombathely, 1937) aranyokleveles erdőmérnök

Oklevél kelte: 1960. május 20.

Kiállította: The University of British Columbia

1960-1974 között a British Columbia Erdészeti Minisztérium mérnöki osztályán dolgozott, mérnöksegítőként, mert a British Columbia Mérnöki Kamara nem fogadta el gyakorló mérnök tagnak. A szükséges vizsgákat eredményesen letette 1964-ben, ami után már kezdő mérnökként dolgozhatott. 1966-ban elfogadott tagja lett a mérnöki és erdészeti kamarának és abban a kapacitásban dolgozott erdőfeltárási tanulmányokon. Egy évet töltött hidak tervezésével Victoriában. 1972-ben megkapta a speciális problémák mérnöke pozíciót és szerzett egy diplomát adminisztrációból a victoriái egyetemen. 1974-ben áthelyezték az Erdészeti Minisztérium fa ár meghatározó osztályához, ahol a fa ár meghatározás elméletének gyakorlati alkalmazásával foglalkozott, mint speciális problémák mérnöke.

1981-ben vezetője lett a Minisztérium erdő és legelő állomány öt éves tervének. 1982. március 31-én súlyos baleset érte, 1997. március 1-ig betegállományban volt. Ekkor vonult nyugdíjba.

DR. PROSZT SÁRA – DR. GYARMATI BÉLÁNÉ (Sopron, 1925) aranyokleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 22-1960., kelte: 1960. december 16.

Kiállítója: Erdőmérnöki Főiskola

1949 óta az Erdészeti Tudományos Intézet dolgozója volt, 1952 óta, mint tudományos munkaező. 1955-től a Talajlaboratórium vezetője lett. 1960-ban kapott erdőmérnöki diplomát.

1963-tól tudományos munkatárssá nevezik ki. 1969-1971 között az ERTI Budakeszi Kirendeltség vezetője volt. 1975-től az ERTI Lombfatermesztési (1982-től Ökológiai és Erdősítési) Főosztály vezető helyettese. Feladata volt a csemetekertek talajigényének – különös tekintettel a tápanyag ellátottságára - a faállományok tápanyag körforgalmának vizsgálata, gyorsan növő fafajok műtrágyázás útján való növedékfokozásának lehetősége. Továbbiakban elsősorban a nemes nyár ültetvények vizsgálata, amelyek nem kielégítő tápanyag ellátottságú területre kerültek. A beavatkozásnak a faanyag minőségére való hatásának vizsgálatával is foglalkozott. A faanyagállományok műtrágyázásának vizsgálata nemzetközi (KGST) kapcsolat keretében folyt.

Vizsgálati eredményeit Kutatási Összefoglaló Jelentések, az Erdészeti Kutatások című szaklapban megjelent dolgozatok, könyvrészletek, kisebb kiadványok tartalmazzák.

ERTI Emlékérem és Vadas Jenő Emlékérem birtokosa.

PUSKÁS LÁSZLÓ (Budapest, 1935) aranyokleveles erdőmérnök

Oklevél kelte: 1960. május 20.

Kiállította: The University of British Columbia

1960-1962 között ideiglenes, alkalmi munkákat végzett. 1963-1993 között előregyártott acélépületeket gyártó vállalatnál (Steel-Bilt/Robertson Building Systems) a rajzoló iroda vezetőjeként dolgozott (project co-ordinator). 1994-2004 között Colony Management Inc. és Still Creek Engineering Ltd-nél váltakozva dolgozott, ahogy a vállalatok munkaterve megkívánta.

SOLYMOSI JÓZSEF (Csepel, 1935) aranyokleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 18-1960., kelte: 1960. június 17.

Kiállítója: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevelének megszerzését követően, 1960-1962 között a Budapesti Állami Erdőgazdaságnál erdőszeti műszaki vezetőként, majd erdőgazdasági szakelőadóként (erdőművelés, erdőnevelés, zöldövezeti fásítás) dolgozott. 1962-1967 között főelőadó az Országos Erdészeti Főigazgatóságon (OEF), majd a főigazgatóság vezetőjének szakmai titkára volt. 1967-1991 között a Honvédelmi Minisztériumnál dolgozott, 1973-ig csoport-vezetőként a katonai erdőgazdálkodásnak az erdőszeti ágazati követelményekhez való igazításának szabályozásában. Időközben (1980) a Közgazdaságtudományi Egyetemen mérnök-közügazdász diplomát szerzett. Az 1973-1991 közötti években már minisztériumi osztályvezetőként legfontosabb feladata a katonai követelmények elsődlegessége mellett az erdőszeti ágazati érdekek és értékek lehetőség szerinti érvényesülését,

fejlesztését a felügyelet és az irányítás során biztosítani. 1989-1991 között az akkori HM Veszprémi Erdőgazdaság felügyelő bizottságának elnöke volt, 1991-ben nyugdíjba vonult

Az Országos Erdészeti Egyesületnek (OEE) 1957. óta tagja, ahol megalakulása óta az Erdők a Közüjéért Szakosztályon tevékenyen dolgozott. Szerkesztője volt „Az erdők közhasznú szolgáltatásai, az erdei közjóléti létesítményeinek helyzete, fejlesztésük és fenntartásuk feladatai” címmel, kéziratként megjelent átfogó tanulmányoknak. Az Erdő című folyóirat szerkesztő bizottságának sok éven tagja volt. Közreműködője volt az 1965-ben kiadott „A szerkezeti anyagként felhasználásra kerülő fa helyettesítése” című OMFB tanulmányoknak, valamint 1966-ban, az OEF kiadásában megjelent „Faellátásunk helyzete és fejlődése” című könyv megírásában és összeállításában

Tevékeny munkásságát különböző kitüntetésekkel ismerték el. (Erdészet Kiváló Dolgozója, a Haza Szolgálatáért Érdemérem arany fokozata, a Honvédelmi Érdemérem különböző fokozatai, a Környezet Védelemért és Fejlesztésért arany fokozata, Eredményes Fásításért emléklap, OEE Elismerő Oklevél, OEE elnökének Emléklapja).

SPANDLI IMRE (Óbudavár, 1934) aranyokleveles erdőmérnök
Oklevél kelte: 1960. május 20.

Kiállította: The University of British Columbia

Tanulmányainak első két évét a miskolci Bányamérnöki Karon végezte el. Majd a kar Sopronba való áthelyezése után ott folytatta tanulmányait. 1956 decemberében Ausztriában a soproni erdőmérnöki csoporthoz csatlakozott, ahol másodévre felvételt nyert. Utána Kanadába került, ahol 1960-ban diplomát szerzett. 1960-1964 között a British Columbia Tartomány Erdőrendezési Osztályán a fatömeg meghatározásához próbaterületek mérése, valamint légi felvételeken az állományelhatárolása, azok leírása (földön és helikopterről végzett becslések alapján) volt a feladata. 1965-1968 között az Erdőbecslési Osztályon helyettes munkacsoport vezető. 1969-1978 között, mint csoportvezető a fafajok összetételének térképezését és a próbaterületek gyűjtését vezette. 1979-1986 között az erdőterület és fatömeg adatainak számítógépes feldolgozásában dolgozott és a statisztikai adatok kiadásáért volt felelős. Munkaköréhez hozzátartozott az adatok számítógépes alkalmazása a folyamatos erdőbecslési rendszer kivetítésére. 1987-1995 között az Erdészeti Minisztérium Erdőrendezési Osztályán, mint az erdőterület és becslés részlegének vezetője, a fatömeg adatgyűjtés-, adatfeldolgozás- és kiadásáért volt felelős. 1995 nyarán harmincöt év szolgálat után vonult nyugdíjba.

SZILÁGYI TIBOR LÁSZLÓ (Mikepércs, 1936) aranyokleveles erdőmérnök
Oklevél kelte: 1961. május 3.

Kiállítója: Eidgenössische Technische Hochschule, Zürich, Svájc
Sopronban az Erdőmérnöki Főiskolán kezdte meg tanulmányait, melyeket Zürichben Eidgenössische Technische Hochschule-ban folytatott, ahol erdőmérnöki diplomát szerzett.

1961-ben önálló tervező mérnökként dolgozott. Rövidesen a Svájci Mérnökök Egyesületének (SIA), később pedig a Svájci Földmérők Egyesületének tagja lett, ahol szakmai véleményezésre kérték fel. Erdészeti Kulturtechnikai Tervező Irodát hozott létre. Főleg erdőrendezéssel, szűrőpróbás erdőleltározással, erdőtagosítással és erdőfeltárással, vadpatak szabályozással, lavinavédelmi építmények tervezésével és kivitelezésével foglalkozott. Irodája a Svájci Államvasutak (SBB) megbízásából harminchat éven át szaktanácsadója volt, több különleges terv előkészítője és kivitelezője. Az irodája a 60-70-es években – Svájcban állami és megyei

felügyelet alatt – egyedülállónak számított, mint magánvállalat.

SZOMMER JÓZSEF (Sopron, 1937) aranyokleveles erdőmérnök
Oklevél száma: 19-1960., kelte: 1960. június 17.

Kiállítója: Erdőmérnöki Főiskola

A diploma megszerzése után 1960-ban a Budapesti Erdőrendezőségen üzemtervezéssel foglalkozott. 1961-1997 között a Pilisi Erdőgazdaságon, majd később Parkerdőnél dolgozott erdőművelési szakelőadóként. Később erdőszetvezetőként, szakfelügyelőként, illetve erdőművelési ágazatvezetőként foglalkoztatták.

TÓTH GÉZA GUSZTÁV (Gödöllő, 1937) aranyokleveles erdőmérnök
Oklevél kelte: 1960. május 20.

Kiállította: The University of British Columbia

Erdőmérnöki oklevelét 1960-ban szerezte meg. 1960-tól 1995-ig a Brit Columbiai Erdő Szerv alkalmazottja és tagja erdőmérnöki és erdőtisztí vonalon. 1960-1966 között erdőbecslő, erdőosztályozó és térképező majd állomány növedék tanulmányozó az Erdőrendezőség Miniszteri Osztályán a tartomány különböző erdőrendezőségi régióiban.

1967-1970: területvezető erdőmérnök öt erdőszet felett a Kamloopi Erdőgazgatóság központjába.

1970-1973: a Prince Rupert-i Erdőgazgatóság központjában előadója az erdőtervek jóváhagyási és értékelési csoportjának.

1973-1995 között a Kamloopi Erdőgazgatóság központjában dolgozik a következő beosztásokban:

- 1973-1974: erdőfelügyelője a hosszú lejáratú bérelt koronai és magán gazdálkodó erdőknek
- 1974-1976: osztályvezetője az erdőhasználat adminisztrációs részlegnek
- 1977-1995: osztályvezetője, tanácsosa és főfelügyelője az erdőhasználati értékek, bevételek és végrehajtó osztálynak
- 1987-ben ideiglenes osztályvezetője az erdőkísérlet és kutatási osztálynak is a rendes beosztása mellett.

1995 májusában 35 éves szolgálat után nyugalomba vonul a Brit Columbia-i Erdő Szervtől. Munkásságáért a Brit Columbia-i Tartomány Miniszterelnöke dicsőre méltó dísz oklevéllel ismerte el szolgálatát.

1995-2002 magánvállalkozó erdőtanácsos. 1996-1999 között felülvizsgálja átszervezésre az erdőhasználati és értékelési adminisztrációs rendeleteket és azok gyakorlati alkalmazását a Yukon Territórium Erdő Szervnek.

1996-2002 rendes tagja a Brit Columbia-i Tartomány Erdőbírószág Vizsgáló Bizottságnak.

1964-től a Brit Columbia-i Erdőmérnöki Kamara rendes tagja, mint Hivatásos Erdőmérnök No.: 431, és 2001-től annak örökös tagja.

1973-ban diplomát szerez Közigazgatási szakban.

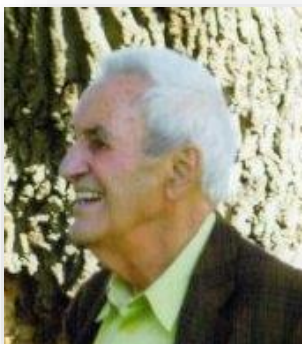
A szakmai munkássága alatt sokszor tagja vagy vezetője volt technikai tanulmányi csoportoknak tartományi vonalon úgy az Erdő Szervnek mint az Erdőmérnöki Kamarának.

TURZA TIBOR (Szentlőrincváta, 1937) aranyokleveles erdőmérnök
Oklevél kelte: 1960., honosítási szám. 814/1962.

Kiállítója: Forstliche Fakultät der Georg-August-Universität, Göttingen
Felsőfokú tanulmányai első évét 1955/56 az Erdőmérnöki Főiskolán teljesítette, majd a forradalom után a főiskolával együtt Ausztriába illetve Nyugat Németországba emigrált Diplomáját 1960-ban a Göttingeni George-August Egyetem Erdészeti Karán szerezte meg. 1960-ban hazatért, majd a Budapesti illetve a Gödöllői Erdőgazdaságnál 1961-1963 között erdőművelési műszaki vezetőként dolgozott. 1964-1972 között erdőművelési és fahasználati műszaki vezetőként a Vértesi erdőgazdaság Síkvölgyi Erdészeten, Tatabányán alkalmazták. 1972-ben áthelyezték a Budapesti Állami Erdőrendezés Tatabányai Erdőfelügyelőségéhez az erdészeti és az állami gazdaságok felügyeletére, amit 1979-ig végzett. Ugyancsak áthelyezéssel került még 1979-ben a Komárom Megyei Tanács Mezőgaz-

dasági Osztályára erdészeti és természetvédelmi előadónak. Ebből a munkakörből 1991-ben a Tatabányai Kárpótlási Hivatalhoz helyezték, ahol nyugdíjazásáig dolgozott.

VERES LÁSZLÓ (Kisvárd, 1932)

Oklevél kelte: 1960. november 14.

Kiállítója: Forstliche Abteilung der Albert-Ludwigs-Universität, Freiburg

1951-1955: Sopron: erdőmérnök hallgató

1955-1956: Bajai és kemencei erdészeti : diplomatervek készítése

1957-1960: Freiburg (Németország) Albert-Ludwig-Universität erdészeti karának hallgatója

1960: Freiburg – Diplom-Forstwirt (okleveles erdőgazda) cím elnyerése

1960-1961: Freiburg – az egyik tanszéken tudományos segéderő

1961-1965: Württembergi hercegi erdészeti: erdőrendezés

1965-1966: Bad-Waldsee szintén egy hercegi erdészeti: erdőrendezés

1966-1994: A badeni tartományrész 34 erdészeti: termőhelyfeltáró

1995-től nyugdíjas

2013-ban visszatért szülőhazájába.

Aranyoklevélben részesülő okleveles erdőmérnökök, akik az Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Karán végeztek 1970-ben

BABOS REZSŐ (Pomáz, 1944) okleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 44/1970., kelte: 1970. június 23.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar

Az Egyetem elvégzése után az akkori Erdőgazdasági Fűz- és Kosáripári Vállalatnál kezdett dolgozni. A cég fonófűz termelése mintegy 4000 hektár területen folyt, a fonott termékek túlnyomó részben a békési Kosárgyárban készültek és 90 százalékuk a nyugati államokban talált gazdára. Ez akkoriban nagy szó volt. 1982-ben növényvédő szakmérnöki oklevelet szerzett az EFE-n.

1983-ban megírta a dr. Bondor Antal által szerkesztett Erdei termékek gyűjtése és feldolgozása c. könyvnek a fonófűz termesztéséről és feldolgozásáról szóló fejezetét.

1983-ban kilépett a cégtől, önállósította magát és az akkor divatos „gazdasági munkaközösség” keretében dolgozott tovább. A cég profilja a növényvédelemről lassan a faanyagok védelmének irányába tolódott el és

több változat után „korlátolt felelősségű társasággá” alakult. Így működik ma is.

A beépített faszerkezetek védelme a műemlék védelem területén bír különös fontossággal. Több mint 35 év alatt az általa irányított cég mintegy 1200-1300 épület faszerkezetét óvta meg a különféle biológiai kártevőktől és a tűztől. A megóvott épületek között minden fajta előfordult a bazilikáktól az őrségi Árpád-kori templomokon keresztül a népi műemlék vályogházakig szerte a Kárpát medencében.

2004-ben megírta a dr. Németh László által szerkesztett Faanyagvédelem az építőiparban c. szakkönyv faanyagvédelmi eljárásokkal foglalkozó fejezetét, majd 2012-ben a Helyreállított népi műemlékek Borsod-Abaúj-Zemplén megyében című könyvet.

A Pannon-Protect Kft. ügyvezető igazgatójaként aktívan dolgozik a műemléki faanyagvédelem területén, szoros a kapcsolatban az egyetem Simonyi Károly Műszaki, Faanyagtudományi és Művészeti Karának Faanyagtudományi Intézetével. 2016 óta az SKK címzetes egyetemi docense.

BALSAY ISTVÁN (Devecser, 1947) okleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 1/1970., kelte: 1970. június 22.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

1965-1970 Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar

1976 Budapesti Műszaki Egyetem (BME) Közlekedésmérnöki Kar, útépítő-szakmérnöki képesítés.

1970-1983 Székesfehérvári Közüti Igazgatóság szakaszmérnök;

1983-1985 Veszprémi Közüti Igazgatóság főmérnöke;

1985 Székesfehérvár Város Tanácsa, tanácselnök-helyettese; 1987. február 7. tanácselnök. 1990-es önkormányzati választásokon Székesfehérváron függetlenként, került be a képviselő-testületbe. 1990-1994 Székesfehérvár Város, a rendszerváltás első polgármestere, független, tevékenységi idejéhez köthető a város dinamikus fejlődése. Székesfehérvár város súlyos munkanélküliséggel járó gazdasági válságának leküzdéséhez

az első önkormányzati gazdasági programot kialakította.

Tagja több egyesületnek: Viktória Alapítvány. 1993. Magyar Olimpiai Bizottság (2010-ig) és a Velencei-tavi Baráti Kör tagja. 1992 és 2020 között MTA Veszprémi Akadémiai Bizottság tagja, a Megyei Jogú Városok Szövetségének elnöke. 1994-es szövetség ügyvezető elnöke.

Fejér megyét képviselte, mint 1994-2006 országgyűlési képviselő, a környezetvédelmi, az önkormányzati, költségvetési, az ifjúsági és sport, valamint a foglalkoztatási bizottságok tagja, a területfejlesztési Bizottság elnöke, majd alelnöke. MEH államtitkáraként, közigazgatás-fejlesztés és területpolitikai feladatok felelőse; szorgalmazója, majd elnöke a Velencei-tó és a Vértes kiemelt térségnek, kezdeményezője, az M8-M4 autópálya építési programnak és a Pentelei Duna-hídnak. Kezdeményező szervezője volt a Közép-Dunántúli Statisztikai Régió létrehozásának.

Ciszterci Szt. István Gimnázium Diákok Baráti Köre elnöke. Dávid Kornél Kosárlabda Akadémia alapító tagja. 2006- Fejér Megyei Közgyűlés, alelnök. 1986 Haza Szolgálatáért Érdemérem Ezüst és Arany Fokozat. 1994 Szent István „Sírjának Órzóje”

Kitüntetés; 1995 Köztársasági Elnöki Aranyérem, Székesfehérvár és Fejér megye Fejlesztéséért; 1998 Pro Civitate Székesfehérvár. 2000 TÖOSZ Alapítási Emlékérem; 2001 Schulek Frigyes Emlékérem (Magyar Mérnökök és Építészek Világszövetsége). 2002 Somlóvásárhely Díszpolgára; 2006 Siófok Város Barátja. 2010 Hazáért Érdemkereszt (POFOSZ); 2011 Magyar Köztársaság Tiszti Keresztje; 2012 Szent Istvánrend- emlékérem és díj. 2015 Székesfehérvár díszpolgára, 2017 Fejér Megye Díszpolgára.

2016-tól nyugdíjas, aki terület- és városfejlesztőként dolgozik. Tagja a Magyar Mérnök Kamarának, a Máltai Szeretet Szolgálatnak, Társelnöke a MKOSZ-nak, az MTA VEAB Közigazgatási Munkabizottság tagja, a vespéremi EKF Munkabizottság Szakértője.

Ma is aktív, vidékfejlesztési szakértő.

BARABITS ELEMÉR (Sopron, 1945) okleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 2/1970., kelte: 1970. június 22.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar

A diploma megszerzése után az istvándi Magyar Lajos MgTsz-ben helyezkedett el. A szövetkezet erdeit kezelte és fafeldolgozó üzemét irányította. Magyarországon elsőként 2 ha-os üzemi áfonyaültetvényt létesített a sivar somogyi homokon, ami még ma is termőképes. Főállása mellett a szuloki MgTsz erdészeti ágazatának irányítását is elvállalta. Ugyanekkor a pécsi Ültetvénytervező Vállalat megbízásában a Baranya megyei termelőszövetkezetek erdőtelepítési terveinek elkészítésében is közreműködött.

1973-ban a Somogyi Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaságnál kapott állást. Ekkor indultak Somogyban a közjóléttel és tájrendezéssel kapcsolatos munkák. Itt tájrendezési és csemetetermesztési előadóként dolgozott 1975-ig. Részt vett a Kaposvár környéki közjóléti erdők kialakításában és

a szántódi csemetekert korszerűsítésében.

1975. március 1-jén a siófoki Állami Gazdaság Alsótekeresi Faiskolájába ment dolgozni. Mindig is a növényvilág, a növények termesztése, szaporítása érdekelte. Úgy érezte, hogy érdeklődési körének ez a munkahely felel meg leginkább. Kezdetben a díszfaiskola, később pedig az egész faiskola vezetője lett. Több belföldi és külföldi tanulmányúton vett részt. Igen komoly tapasztalatokat szerzett a gyümölcs- és díszfaiskolai termesztés területén. Jelentős részt vállalt a hazai vírusmentes szaporítóanyagtermesztés megalapozásában. A továbbiakban az Állami Gazdaság legmagasabb pozícióit töltötte be. Először szántóföldi főágazatvezető lett, majd 1990-ben a megválasztották a gazdaság vezérigazgatójának.

1991-ben megalapította az Alsótekeresi Faiskola Kft-t. Úgy gondolta, hogy azt a faiskolai kultúrát, amelyik az első világháború befejezése óta nemzedékeknek, családoknak megélhetést biztosított nem szabad abbahagyni. Az üzem ma is hazánk egyik legnagyobb és legjelentősebb faiskolája. A napi munkák irányításán túl a termesztési technológia folyamatos fejlesztésével és az igények tökéletesebb kielégítését szolgáló új fajták nemesítésével is foglalkozik. Nemesítési munkájának súlypontja a klímaváltozáshoz alkalmazkodó várostűrő fafajok szelektálása, termesztésbe vonása, elterjesztése. Ennek érdekében több növénygyűjtő expedíciót vezetett Közép-Ázsia országaiba. Számos fajtája állami minősítéssel és európai jogvédelemmel rendelkezik. Botanikai tevékenysége kapcsán néhány új fajtát sikerült leírnia. Rendszeresen tart gyakorlati és elméleti oktatásokat, ismertetőket hallgatóknak, érdeklődőknek. 2007-ben részt vett az Enyingi Városszépítő és Hagyományőrző Egyesület megalapításában, aminek azután 8 évig elnöke volt.

Több kitüntetés tulajdonosa. 2002-ben az Év Kertésze címet nyerte el, 2008-ban Fejér-megye Önkormányzata Széchenyi Viktor Díjjal ismerte el a közösséget támogató tevékenységét, 2013-ban nemesítői munkásságáért és a magyar dísznövénytermesztés érdekében kifejtett tevékenységéért Fleischmann Rudolf Emlékplakettet kapott, 2015-ben Enying városa A Szép Enyigéért Emlékéremmel jutalmazta városszépítő munkáját

BOGNÁR GÁBOR (Kecskemét, 1946) okleveles erdőmérnök

Címe: Kecskemét, Hanusz István u. 10.

Oklevél száma: 4/1970, kelte: 1970. június 22.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar. Sopron

Az erdőmérnöki diploma megszerzése után tanulmányi ösztöndíjasként 1970-ben a Kiskunsági Erdő és Fafeldolgozó Gazdaságnál kezdte szakmai munkáját, előbb mint gyakornok, majd 1971-től mint erdőművelési műszaki vezető a Kerekegyházi Erdészethél. Itt, mint közvetlen termelésirányító 1000 ha erdőfelújítás, és több mint 500 ha erdőtelepítés történt vezetésével. Közben környezetvédelmi szakmérnöki diplomát szerzett az Erdészeti és Faipari Egyetemen 1977-ben.

1981 és 1983 között a Kiskunsági Nemzeti Parknál erdőszeti és vadászat felügyelő.

1984-től a Kecskeméti Erdőfelügyelőség (ill. jogutódjai) dolgozója.

1986-ig osztályvezető helyettes, majd a kecskeméti erdőfelügyeleti osztály vezetője. Ebben a beosztásban egészen nyugdíjazásáig dolgozik. Feladata Bács-Kiskun megye 836 ezer ha-os közigazgatási területén fekvő mintegy 159 000 ha erdőterületének szakmai felügyeleti és hatósági munkájának ellátása. Az alföldi térségben ezidőben jelentős nagyságrendű erdőtelepítés munka folyt. Személyes munkásságával jelentősen hozzájárult, hogy az erdőben, fában szegény Bács-Kiskun megye képe megváltozott, erdőszültsége elérte az országos átlagot. Osztályvezetői működése alatt 1986-tól 2006-ig több mint 29 000 ha erdőtelepítés történt a megyében, melyek tervezésében, minősítésében, elszámolásában, nyilvántartásában, a finanszírozás lebonyolításában elvülhetetlen érdemei vannak

Új kihívásokkal is szembe kellett néznie. A rendszerváltozás után illetékességi területén mintegy 77 000 ha, privatizáció során magántulajdonba került erdőben az erdőgazdálkodás megfelelő szakmai szintű beindítása, valamint a több mint 10 000 erdőtulajdonossal való személyes, jogi és szakmai kapcsolat tartása óriási feladatot jelentett. Az általa vezetett felügyeleti osztály munkájának köszönhető, hogy rövid időn belül a magánszektorban is beindult az erdőtervszerű gazdálkodás..

1992-től négy cikluson keresztül tölti be a nagy múltú Országos Erdészeti Egyesület Kecskeméti Csoportjának titkári tisztségét. Ettől az időponttól napjainkig tagja az egyesület Választmányának, később Közgyűlésének. 1998-ban létrehozta a havi rendszerességgel működő Erdészklubot, ahol egy szakmai program keretében ösztöndíjasként újabb munkaviszonyt nem létesített, mint erdőszeti szakszemélyzet részt vesz a térség magánerdőgazdálkodásában. Elnökhelyettese a Kiskunsági Nemzeti Park Alapítvány kuratóriumának.

Munkáját több ízben elismerték, Kiváló dolgozói oklevelek mellett 2006-ban megkapta az Ember az Erdőért emlékérem kitüntetését, valamint a magyar erdőgazdálkodás fejlesztése és az Egyesület érdekében kifejtett kiemelkedő munkásságáért 2007-ben Kaán Károly emlékérem kitüntetésben részesült.

CZIRFUSZ GYÖNGYVÉR – DR. HANYVÁRI CSABÁNÉ (Sopron, 1947) okleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 5/1971., kelte: 1970. június 22.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar

1970. augusztus 1-jén a SEFAG csurgói gyárában gyakornokként kezdett dolgozni. A gyakornoki idő letelte után a somogybükkösdi Egyetértés TSz-be került, ahol erdész szakirányító munkakört látott el.

Ezután a csurgói 526 sz. Ipari Szakmunkásképző Intézetbe hívták tanári munkakörbe. 1977-től a kaposvári 512 sz. Szakmunkásképzőben folytatta mérnök-tanári munkáját.

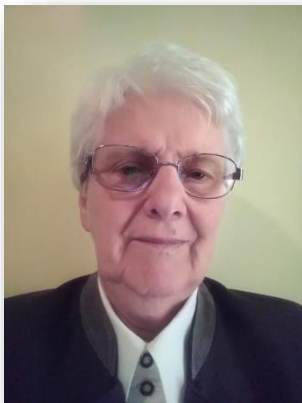
1978-ban a gödöllői Agrártudományi Egyetem Tanárképző Intézetében mérnök-tanári oklevelet szerzett.

1980-ban férjét a Roth Gyula Erdészeti Szakközépiskolába hívták a faipari szak elindítására, így Sopronba költöztek. A volt iskolájába került vissza tanári beosztásba, ami akkor már József Attila Szakközépiskola-ként működött. 1990-ben az iskola különböző átszervezések kapcsán

megszűnt.

A Soproni Egyetem 1989 őszén a Fekete Zoltán Kollégiuma vezetésére kollégium igazgatói pályázatot írt ki melyet megpályázott. A benyújtott pályázat, valamint a szakmai és mérnök-tanári végzettség alapján elnyerte a kollégium igazgatói állást. 1990-től nyugdíjba vonulásáig láttam el az igazgatói feladatokat. A munkája során a kollégiumi bizottsággal és a hallgatókkal aktívan részt vettünk a FEKOSZ munkájában, valamint a régió felsőoktatási kollégiumainak konferenciáin.

Pedagógiai szakmai munkájáért több kitüntetésben részesült.

CSERNOVSZKI JULIANNA – POLNER FRIGYES CIRILNÉ (Jászberény, 1944) okleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 6/1970., kelte: 1970. 06. 22.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar

1964-ben a Szegedi Kiss Ferenc Erdészeti Technikum elvégzése után előfelvétellel felvételt nyert a Soproni Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Karára. Az egyetem megkezdése előtt 1 évig erdész technikusként dolgozott a Szolnok Megyei Állami Erdőgazdaságnál.

1970-től a Délalföldi Erdő- és Faipari Gazdaságnál (DEFAG) helyezkedett el, ahol a cég több átalakulását végigkövetve, különböző beosztásokban 2002-ig a nyugdíjazásáig állt munkaviszonyban folyamatosan.

1970 és 1973 között az erdőgazdaság központjában erdőművelési és erdővédelmi előadóként dolgozott, majd az Ásotthalmi Erdészetről folytatta tevékenységét erdőművelési műszaki vezetőként. 1980-ban erdészeti növényvédelmi szakmérnöki képesítést szerzett az Erdészeti és Faipari Egyetemen.

1989-től nyugállományba vonulásáig erdészvezetőként dolgozott ugyancsak az Ásotthalmi Erdészetről. 2001-ben főiskolai közgazdász szakmérnök vállalkozási szakirányú szakképzettséget szerzett a BGF közgazdász szakmérnöki szakirányú szakán. Az itt töltött évek során kiemelten foglalkozott az Alföld-fásítás problémájával:

- kidolgozta és megvalósította az erdészet területén lévő mezőgazdasági területek mezővédő erdősáv rendszerét
- új erdőtelepítési technológiákat vezetett be
- az Erdészeti Tudományos Intézet kísérleteiben aktívan részt vett mind az erdővédelmi, mind az állománynevelési kísérletekben és a fenyőplántás létrehozásában

Munkáját több kitüntetéssel ismerték el. Ezek közül kiemelendő az Alföld-fásításért Emlékérem 1997-ben, valamint a Kaán Károly Emlékérem 2000-ben.

Nyugdíjba vonulása után a Nemzeti Földalapkezelő szervezetnél dolgozott 2006-ig, mint erdészeti szakreferens. Ez időponttól a magán erdőgazdálkodás szférájában munkálkodik, mint magánerdőgazdálkodó és mint erdészeti szakszemélyzet (szakirányító).

CSORDÁS JÓZSEF (Sükösd, 1944) okleveles erdőmérnök

Oklevél szám: 7/1970., kelte: 1970. június 22.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar

Szakmai tevékenységét a Kiskunhalasi Állami Gazdaságnál kezdte, mint erdészeti ágazatvezető. Feladata volt a gyengén termő homoki mezőgazdasági területek beerdősítése a termőhelynek megfelelő fafajokkal.(EF, FF, A, SZNY és NNY). Tevékenységének köszönhetően közel kétezer hektár területen hajtott végre sikeres erdősítést. Az ültetvényszerű nemesnyárasok hasznosítására nagyteljesítményű fakitermelő gépsort állított össze (Timberjack) és technológiát dolgozott ki. Közben elvégezte a Gödöllői Szent István Agrártudományi Egyetem vadgazdálkodási szakmérnök-képzését.

Az állami gazdaságok felszámolása után a Kiskunsági Erdészeti és Faipari Zrt. Dél-Kiskunsági Erdészetének vezetésével bízták meg, ahol lehetősége nyílt a vadgazdálkodási szakmérnöki képesítésének hasznosítására. Ennek keretében átfogó élőhelyfejlesztési programot hajtott végre. A nagyterítékű fácánvadászatok sikeres megszervezéséhez magashálós technológiát dolgozott ki. A balotaszállási Rákóczi Vadásztársaság területén, mint vadászmeister, sikeres dántelepítési programot hajtott végre.

Nyugdíjba vonulása után erdészeti társaságot szervezett és annak keretében végzett állami támogatással finanszírozott magánerdő telepítéseket.

ECSEDY TAMÁS (Lippstadt, 1945) okleveles erdőmérnök.

Oklevél szám: 9/1970., kelte: 1970. június 22

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar

Az érettségi után, mint előfelvételis, a Magasbakonyi Állami Erdőgazdaságnál Pápa, dolgozik először annak Gépállomásán, majd később a Műszaki Osztályon. Mint az erdőgazdaság ösztöndíjasa az egyetem elvégzése után az időközbeni összevonásokat követően a jogutód Balatonfelvidéki Erdő és Fafeldolgozó Gazdaság Műszaki Erdészeténél kezd 1970. szeptember 1-jével, mint gyakornok.

1971. március 1-jétől 1976. augusztus 31-ig mélyépítési műszaki vezető, feladata a Balatonfelvidék feltáró útjainak kivitelezése és karbantartása, az épülő Zalahalápi Parkettagyár mélyépítési munkáinak irányítása.

1976. szeptember 1-jével behelyezik az Erdőgazdaság Műszaki Osztályára magas-és mélyépítési tervező munkakörbe. Részt vesz több erdészeti feltáró út és fűrészüzemi térburkolat megtervezésében, több kis és nagy beruházás irányításában.

1981. március 1-jétől építési csoportvezető.

1984 ben Középfokú Tervgazdasági és Beruházási szakmai képesítést szerez. Még ebben az évben középfokú német nyelvvizsgát tesz.

1988. október 1-jével a gazdaság vezetése megbízza egy külkereskedelmi részleg létrehozásával, mint ennek a csoportnak a vezetője feladata a saját jogú export-import beindítása, az erdészeti és faipari termékek külföldi piacokon történő értékesítése, a termeléshez szükséges alapanyagok beszerzése. 1991 ben külkereskedelmi áruforgalmi szakvizsgát tesz. 1991. március 1-jétől külkereskedelmi osztályvezető.

2005. október 20-tól nyugdíjba vonul.

1972 óta az Országos Erdészeti Egyesület, majd az Erdőfeltárási Szakosztály tagja.

1976 és 1986-ban az erdőgazdaság Kiváló Dolgozója. 2015-ben megkapja az Életfa Emlékplakett Bronz fokozatát.

ESZTÓ PIROSKA (Kronah, 1945) okleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 11/1970., kelte: 1970. június 22.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar

A diploma megszerzése után az Erdőgazdasági és Faipari Tervező Iroda Mélyépítési Osztályán mélyépítő tervezőként kezdett dolgozni először földmérő, majd pedig úttervező szakterületen.

1975. februárjában egészségügyi megfontolásból a kevesebb terepi munkát igénylő talajmechanika szakterület felé fordult és tervezőként az Általános Épülettervező Vállalatnál (ÁÉTV) helyezkedett el.

1975 szeptemberében az Általános Épülettervező Vállalatnál feloszlott a Talajmechanikai Szakosztály, ekkor továbbra is a talajmechanika szakterületet választva áthelyezését kérte a Bányászati Tervező Intézet (BÁNYATERV) Geotechnika Osztályára. Itt Külfejtéses bányák rézsűállékonysági vizsgálata, víztelenítése, magasépítmények alapozása céljára készített szakvéleményeket. 1985-től a BÁNYATERV jogutódja, a Köz-

ponti Bányászati Fejlesztési Intézet (KBFI), Mélyépítési Osztályán dolgozott tervezőként, ahol a mélyépítő tervezői feladatok mellett ipari létesítmények körüli környezetvédelmi fásítási és esztétikai célú növénytelepítési munkák egyetlen szaktervezője volt. 1990-ben a Mélyépítési Osztály Kft-vé alakulásakor a KBFI Környezetvédelmi Osztályán folytatta munkáját, ahol az Ipari Minisztérium KFH Program Irodája által finanszírozott projekt keretében a távérzékelés iparvállalatok körében való népszerűsítése volt a feladata, ezen túlmenően erdész szakértőként közreműködött egyes bányakár-ügyekben, és fásítási terveket készített. A tervező részleg felszámolásakor tudományos munkatársként a KBFI Ásvány- és Hulladékhasznosítási Osztályán dolgozott, feladata a bányabezárások kapcsán felmerülő rekultivációs munkák tervezése volt – különös tekintettel azok erdészeti vonatkozásaira. 1993 júliusában a Központi Bányászati Fejlesztési Intézet az Állami Vagyonügynökség felügyelete alá került, újabb átalakítása és csökkentett létszámú működtetése miatt a munkaviszonya megszűnt.

1994-ben felvételét kérte a Környezetvédelmi és Területfejlesztési Minisztérium Természetvédelmi Hivatalába, ahol az erdők természetvédelméért felelős főosztályon dolgozott vezető főtanácsosként. Munkája során részt vett többek között a hazai erdőrezervátum hálózat kijelölésének és fenntartásának természetvédelmi programjában, továbbá az Európai Unióhoz való előcsatlakozás időszakában az Állami Erdészeti Szolgálattal együttműködve és Európai Unió konzorciummal kapcsolatot tartva felügyelte a Multi Country Forestry Program első ütemének végrehajtását. Munkáját, elkötelezettségét 2001-ben Pro Natura miniszteri elismerő oklevéllel, 2004-ben pedig szakmai főtanácsadóvá való előléptetéssel becsülték meg. 2006-ban ment nyugdíjba.

Nyugdíjasként eseti megbízások alapján természetvédelmi szakértőként még három évig az Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőség hatóságai munkáját segítette.

FARKAS ATTILA ISTVÁN (Cegléd, 1945) okleveles erdőmérnök

Oklevél száma. 76/1970., kelte: 1970. június 24.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar

Tanulmányai befejezése után a Mecseki Erdőgazdaság Vaszlói Erdészetéhez nevezték ki értékesítési, gépesítési műszaki vezetőnek, mely feladatot 1978-ig látta el. 1979-től az Újpetrei MgTSz erdészeti ágazatvezetője, 1981-ben az Erdőrendezési Szolgálathoz kéri áthelyezését.. E feladatot a családjától távol végzi, amely nem ideális számára. 1985-ben az erdőgazdaság megkeresését elfogadva a Mecseki Erdőgazdaság Kereskedelmi Osztályának előadója lett. 1988-ban kullancscsípés okozta megbetegedése miatt rokkantnyugdíjba helyezik.

Egészségi állapotának javulása után úgy érzi, hogy szakmai tapasztalatait hasznosítania kell, így megalakította a Mecseki-Farkas Bt-t, amely kereskedelmi, tanácsadói és oktatási feladatokat végez. Az oktatás mindig közel állt hozzá, hiszen már a diploma megszerzése után jelentkezett oktatónak a

Szegedi Erdészeti Technikumba, de ez gyakorlat hiánya miatt nem sikerült. Főleg erdőművelő, fakitermelő tanfolyamokon oktat. Jelentős feladatot vállalt a Pécsi Hőerőmű dolgozóinak képzésében a biomasszára való átlátskor. Az oktatást a mai napig nagy örömmel végzi, immár 22 éve.

Mindig szívesen vállalt feladatokat munkatársaiért. Már Sopronban vezette a vívószakosztályt. Vajszlói éveit során ifjúsági feladatokat látott el munkaköri feladatai mellett. 1987-ben a Mecseki Erdőgazdaságnál szakszervezeti titkárnak választották, amely megbízást 1998-ig látta el, ekkor tagja volt az Erdészeti Dolgozók vezetőségének. Jelentős szerepet vállalt az Erdészeti Sportnap újraindításában. Egyetemista kora óta tagja az Országos Erdészeti Egyesületnek.

FECSEK ISTVÁN (Balatonfüred, 1946) okleveles erdőmérnök
Oklevél száma. 12/1970., kelte: 1970. június 22.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar
A MÉM ÁMI tanulmányi ösztöndíjasaként a MÉM Állami Erdőrendezőségek Műszaki Irodája balatonfüredi telephelyű Fásítást Tervező Osztályához kapott kinevezést. Nyugdíjazásáig a balatonfüredi tervező irodánál dolgozott, mely ismertebb nevét a Zöldövezet Tervező Irodát a MÉM Erdőrendezési Szolgálat létrehozása során kapta. Nyugdíjba 2007. október 23-án az MgSzH Központi Erdészeti Igazgatóság Regionális és Zöldövezet Tervező Irodájától került. Munkahelye a tervezőiroda kis kivétellel az erdőrendezőségek aktuális központja irányításában tevékenykedett. De hálátlanság lenne nem megemlíteni az 1984. március és 2000. december közötti időszakot mikor is az Iroda a Pilisi Állami Parkerdőgazdaság, majd Rt. egységeként működött különösen, hogy nevezett itt nyert irodavezetői kinevezést 2000. április 15-én.

A számos szervezeti változás mellett a balatonfüredi munkahelyen dolgozott teljes praxisa alatt, alapvetően önálló tervezői feladatokon. Részesese vagy alkotója volt számos nagyváros, település ún. zöldövezeti (védőfásítási) tervének vagy meglévő erdőknek közjóléti célú átalakítása tervezésének. Ágazaton kívüli feladatai is adódtak, több fejtési ciklusban tervezte a Thorez (közismerten visontai) külfejtés több száz hektáros meddőhányóinak rekultivációs terveit.

A tervezői munkakör, különösen a városépítési témakörhöz kapcsolódóan megkívánta a továbbképzést. Így termőhelyfeltárás és térképezés mérnök továbbképző tanfolyamon vett részt, megszerezte a Budapesti Műszaki Egyetemen a városépítési és városgazdasági szakmérnöki oklevelet, elvégezte Sopronban az erdőérték- és kárérték- számítás szaktanfolyamot. A közigazgatási alap- és szakvizsgát meg sem kéne említeni.

Praxisa során a mindenkor felügyeleti szervnek megfelelő „szamárlétrát” járta. Volt gyakornok, tervező mérnök, önálló irányítású tervező, csoportvezető, osztályvezető helyettes, osztályvezető, irodavezető helyettes, irodavezető (főosztályvezető helyettesi vezetői megbízással), no és végül nyugdíjas. Munkája során két alkalommal Kiváló Dolgozó kitüntetésben részesült és talán az is elismerés, hogy dr. Lakos László miniszter felkérte az FM Földvédelmi Bíráló Bizottsága tagjává, melyben annak megszűnéséig dolgozott.

Balatonfüredhez munkaköre okán lazán kötődött, de a város életének emellett is résztvevője volt és ma is az. Volt tanácsstag és képviselő egy ciklusban, a Településfejlesztési és Mezőgazdasági szakbizottságnak elnöke és tagja több ciklusban és ma is felkért szakértője. Immár ötödik alkalommal igazgatósági tagja, egy ciklusban elnöke a város tulajdonát képező városüzemeltetési Zrt-nek. Munkáját a testület Emléklappal ismerte el. A város felé az Iroda is számos tervezői segítséget nyújtott melyet a résztvevők nevesítésével a város Pro Urbe Díjjal ismert el 1986-ban.

Mint minden erdész vagy legalább is sokan, vadászik, hogy vélhetően nem okozott nagyobb károkat az állományban igazolja, hogy részese a Hubertus Kereszt arany fokozatú kitüntetésnek. És nem utolsó sorban, de ma is tagja az Országos Erdészeti Egyesületnek.

FÓNAGYPÁL GÉZA (Nagyvisnyó, 1946) okleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 13/1970., kelte: 1970. június 22.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar

A diploma megszerzése után, mint ösztöndíjas a Nyugat-Bükki Erdőgazdaságnál gyakornokként helyezkedett el. 1971. január 1-jétől az Egri Műszaki Erdészet építési üzemének műszaki vezetőjévé nevezték ki. Feladata erdészházak és I. osztályú erdei feltáráshálózat építéseinek irányítása lett. Az erdőgazdaságok átszervezése után a megalakult Egererdő Rt (később Zrt.) Építésvezetőségének építési műszaki vezetői feladatát látta el.

Ebben az időszakban fejezte be az I. osztályú főfeltárási hálózat kiépítését és a Felnémeti Fűrészüzem rekonstrukcióját. Irányításával megvalósult a Felnémeti Faüzemi Üzemek (Egri Erdészet, Gépjavító Üzem, Építésvezetőség) új telephelyeinek kiépítése is.

1978-ban kinevezést kapott az az erdőgazdaság Építésvezetőségének vezetésre. Feladata volt a feltárási utak és fahasználati földutak építése valamint azok folyamatos karbantartása. Kidolgozta és alkalmazta a környezetbarát bitumenes felületkezelési technológiát. Ez az eljárás bemutatásra került az OEE Erdőfeltárási Szakosztály valamint a végzős erdőmérnök hallgatók részére is.

2002-től az Építési Üzem vezetői megbízásának meghagyása mellett megbízták a Műszaki Osztály vezetésével is. Mindkét feladatot 2005. évi nyugdíjba vonulásáig látta el.

Az OEE erdőfeltárási Szakosztályának 1972-től aktív tagja. Számtalan előadást tartott és szakmai bemutatót szervezett. 2002-ben egyesületi munkáját Elismerő Oklevéllel díjazták.

Szakmai munkásságáért három alkalommal Kiváló Dolgozó, egy alkalommal Kiváló Munkáért miniszteri kitüntetést kapott.

GOMBÁR ÉVA – PALACZKI JÓZSEFNÉ (Matty, 1946) okleveles erdőmérnök.

Oklevél száma: 14/1970., kelte: 1970. június 22.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar

Erdőmérnöki diplomájának megszerzése után a mezőgazdasági ágazat erdőgazdálkodási szektorában vállalt munkát. Somogy megyében, Pustakovácsiban, majd Barcson termelőszövetkezetekben erdészeti ágazatvezetőként, majd fő-ágazatvezetőként dolgozott 10 éven keresztül. Személyes tervező és termelésirányító munkája eredményeként több mint 1000 hektár új erdővel növekedett Somogy megye erdőterülete. Jelentős szerepet vállalt az edőfelújítási hátralékok megszüntetésében. 1978-ban erdészeti növényvédelmi szakmérnöki oklevelet szerzett Sopronban.

1980-tól a Barcsi Erdészeti és Vízügyi Szakközépiskola tanára, majd szakmai igazgatóhelyettese. 1983-ban erdőmérnök-tanár oklevelet szerzett a Gödöllői Agrártudományi Egyetem Tanárképző Intézetében. Mér-

nök-tanárként legfontosabb feladatának a minőségi szakmai képzést és tehetséggondozást tekintette. Eredményesen készítette fel tanulóit a különböző szakmai tanulmányi versenyekre. Folyamatos együttműködést alakított ki a szakmai- és gazdálkodó szervezetekkel annak érdekében, hogy gyakorlati élet kívánalmainak minél inkább meg tudjon felelni a szakoktatás. Harminc éven keresztül szolgálta a középfokú erdészeti szakmai oktatást.

1986-ban családi vállalkozást alapítottak, ahol kezdetben részmunkaidőben, majd nyugdíjba vonulását követően teljes munkaidőben a mai napig dolgozik. A vállalat – a Dunaker Kft. – fatermékei egész Európában keresettek, s eljutottak távoli kontinensekre is. Játszóteri fejlesztésük a PUMI játékcsalád Magyar Termék Nagydíj elismerésben részesült. Sikeres nemesnyár honosítási kísérleteket végzett, melynek eredményeként az Országos Mezőgazdasági Minősítő Intézet államilag elismert fajtanak minősítette a honosítás eredményét. Vállalatuk 2016-ben saját fejlesztésben fafeldolgozó üzemet létesített.

Szakmai oktatói munkáját 2002-ben OEE dicsérő oklevéllel, 2003-ban a Somogy Megye Közgyűlése elnöki oklevéllel ismerte el.

HAVAS-HORVÁTH ISTVÁN (Eger, 1943) okleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 46/1970., kelte: 1970. június 23.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar

Az egri Dobó István Gimnáziumban érettségizett, majd két évig gyakornok volt a Keletbükki Állami Erdőgazdaság Lillafüredi Erdészeténél. A diploma megszerzése után a MÉM Egri Állami Erdőrendezőség Egri Üzemtervezési Kirendeltségénél kezdett dolgozni. A munkahelye és a munkaköre (üzemtervező, majd erdőtervező) ugyanaz maradt a jogutód intézményeknél is.

1992. július 1-jétől főerdőtanácsos, 2000. november 7-től szak-főerdőtanácsos, 2000. november 15-től osztályvezető 2005. szeptember 30-ig, utána nyugdíjas. 1988-ban erdészeti növényvédelmi szakmérnöki oklevelet kapott, amit az EFE állított ki. 1992-től fatermesztési szakértő. Részt vett az erdővédelmi háló (EVH) és a fanövedék mérési rendszer (FNM)

létesítésében és működtetésében. Letette a kötelező köztisztviselői alap-, majd 2000. október 14-én a szakvizsgát. Munkatársaival többször besegített a társirodák üzemtervezésébe. Nagy kedvvel állította össze az üzemterveknek az erdő múltjával foglalkozó fejezetét levéltári kutatásokra alapozva.

Az Országos Erdészeti Egyesületnek 1974-től tagja.

Erdészeti vonatkozású írásai:

- A Növénytani Tanszék története – Dr. Nemky Ernő professzor (Erdészettörténeti Közlemények)
- A Mátrai Tájvédelmi Körzet c. kötet (2010): Az erdőgazdálkodás és a vadászat története (Ősz Gusztáv okleveles erdőmérnökkel)
- Gyökerek és lombok 8. kötet (2012): Csanády Etelére emlékeznek tanítványai

Kitüntetései: Kiváló dolgozó (1980), Erdőrendezői Díj (1996)

HORVÁTH DEZSŐ (Zalagyömörő, 1945) okleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 32/1970., kelte: 1970. június 23.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar

A diploma megszerzése után 1970-től a Balaton-felvidéki Erdő és Fafeldolgozó Gazdaságnál először a Pápai Erdészetnél gyakornokként, majd áthelyezéssel a Sümegi Erdészetnél gépesítési- és szállítási műszaki vezetőként, illetve fahasználati műszaki vezetőként dolgozott 1976-ig.

Ezt követően 1976-ban az Erdőgazdaság újonnan épült gyárában a Zalahalápi Parkettagyárban kapott megbízást a modern gyár beindítására, üzemeltetésére, mint gyárigazgató. Itt 11 év küzdelmes munka során sikerült a világszínvonalú gyárat nemzetközi szinten is elismertté tenni. Időközben 1983-ban erdészeti gazdasági szakmérnöki másoddiplomát szerzett az Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Karán

1987-ben az Erdőgazdaság keszthelyi központjában műszaki vezérigazgató-helyettesi megbízást kapott. Ezt a munkakört 1999-ig töltötte be.

1999-től ideiglenesen a SEFAG Zrt. frissen épült Szántódi Fűrészüzemét üzemelte be és menedzselte.

2001-től a SEFAG Zrt. kaposvári központjában termelési igazgató/vezérigazgató-helyettesi munkakört töltött be, ahonnan 2007-ben – nyugdíjba vonulásával – ért véget aktív pályafutása

Pályafutása során különböző erdészeti és faipari vállalkozásoknál látott el tanácsadói, igazgatósági, felügyelőbizottsági tagsági- illetve elnöki tisztségeket.

Munkájának elismeréseként többször kapott vállalati kiváló dolgozó, illetve miniszteri kitüntetést, 2007-ben pedig Pro Silva Hungariae díjjal jutalmazták. A SEFAG Zrt. a Somogyi Erdőkért Aranygyűrűt adományozott munkája elismeréseként.

Az Országos Erdészeti Egyesületnek Keszthelyen hosszú éveken keresztül a helyi elnöke volt.

HORVÁTH ENDRE (Bakonyszombathely, 1946) okleveles erdőmérnök
Oklevél száma: 16/1970., kelte: 1970. június 2.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar
1970. június 16-án kezdte pályáját a Vértesi Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság Kisbéri Erdészeténél. Hat hónapig gyakornok, majd műszaki vezető.

1976. november 1-jétől az erdőgazdaság központjában a Közgazdasági Osztályhoz tartozóan tervelőadó majd tervcsoport vezető.

1981. június 1-jétől áthelyezéssel a Kisalföldi Erdő és Fafeldolgozó Gazdasághoz kerül, ahol szintén tervezési-közgazdasági tevékenységet végez. A tervcsoport vezetője. 1985-ben a MÉM Mérnök-továbbképző Intézetében felsőfokú tervezési-beruházási szakképesítést szerez.

Az 1999-2003. években a minőségügyi igazgatói feladatok ellátásával is megbízzák. 1993. június 1-jétől nyugdíjazásáig a részvénytársaság

felügyelő bizottságának választott tagja.

2006. szeptember 1-jén a Kisalföldi Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság Részvénytársaságtól vonul nyugdíjba.

HORVÁTH GYÖRGY (Tapsony, 1946) okleveles erdőmérnök
Oklevél száma: 39/1970., kelte: 1970. június 23.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar
Erdőmérnöki oklevelének megszerzése után 1970. július 15-én lépett munkába a Zalai Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság Műszaki Erdészeténél Nagykanizsán, ahol magas- és mélyépítési műszaki vezetőként dolgozott 1982. szeptember 30-ig.

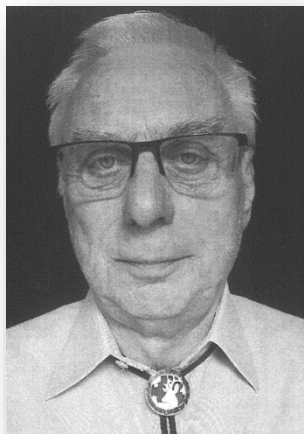
1982. október 1-jétől erdészetvezetőnek nevezték ki, s e munkakört töltötte be – 1986. április 1-jétől, mint erdészetigazgató – 1991. október 31-ig. Két évtizedes műszaki erdészeti tevékenysége során, a napi gépjávitási munkák mellett erdészetével részt vett a lenti és csömödéri fafeldolgozó üzemek korszerűsítési és építési munkálataiban, számos erdészház építési és felújítási munkáiban, erdészeti és feltáróutak (Obornak, Rigyác, Vetyem) kivitelezésében, a bajcsai csemetekert műszaki munkáiban, s a nagykanizsai parkerdő és a környék közjóléti létesítményeinek elkészíté-

sében.

Közreműködött a faanyagot közelítő és szállító gépjárművek teljesítményeinek számítógépes feldolgozásában, valamint speciális erdészeti rakodó és szállító berendezések kialakításában. 1991. november 1-jétől a Letenyei Erdészet és Furnérüzem állományaiba helyezték át, ahol termelési főmérnök beosztásban dolgozott. Beosztása megmaradt az átalakulás során 1992. július 1-jén létrejött Zalafurnér Kft-nél, majd a Kft. eladása, illetve megvásárlása után 1995. január 1-jével alakult, külföldi tulajdonú, OWI Zala Bt-ben is. Munkaköréből adódóan, elsődleges feladata a termelés irányítása volt, de tapasztalataival a fejlesztési tevékenységből is kivette a részét.

Közel tíz év után, 2001. január 1-jétől visszatért első munkaadójának jogutódához, a Zalaerdő Rt.-hez, s annak nagykanizsai központjában igazgatási előadói munkakört töltött be nyugállományba vonulásáig, 2006. március 30-ig.

Az OEE-nek 1970 óta tagja. A Zalaerdő Zrt. Központi Nyugdíjas Klubjának második ciklusában vezetőségi tagja. Munkáját Kiváló Dolgozó (1983) kitüntetéssel is elismerték.

HUBER KÁROLY (Sopron, 1947) okleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 35/1970., kelte: 1970. június 23.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar

1970-től, a diploma megszerzésétől nyugdíjba vonulásáig a soproni Tanulmányi Erdőgazdaság Zrt. illetve jogelődjei alkalmazásában állt.

Szakmai pályafutása alatt a következő munkakörökben tevékenykedett: faház- és parkettaüzemi vezető, magas- és mélyépítési előadó, mellette iparjogvédelmi előadó, kőbánya műszaki vezető, kereskedelmi igazgató.

Munkába állása után röviddel – megteremtve a tárgyi és személyi feltételeket – elindította és évekig vezette a Ciklámen fantáziánévre keresztelt, előre gyártott fa falelemekből szerelhető hétvégi faházgyártást. Később ezen alapokon és osztrák tapasztalatok felhasználásával kezdeményezte és aktív részese volt a nagypanelos családi ház projekt bevezetésének.

Az erdőgazdaságok közül elsőként az önálló fa külkereskedelmi jog megszervezésében és elsősorban a rönk és a tűzifa külkereskedelmi forgalmazásában aktív szerepe volt. A szakszerű lebonyolításhoz időközben a Külkereskedelmi Főiskolán középfokú nemzetközi szállítmányozási képesítést szerzett.

Több vállalati kitüntetés tulajdonosa.

KADLECSIK FERENC (Bakonycsérnye, 1946) okleveles erdőmérnök.

Oklevél száma: 40/1970., kelte: 1970. június 22.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar

Diplomája megszerzése után az Állami Földmérési és Térképészeti Hivatallal kötött korábbi tanulmányi szerződése alapján került az első munkahelyére, a Gyöngyösi Járási Földhivatalhoz földmérő és térképész beosztásba.

Ezt követően a további munkahelyeken dolgozott:

- Nagykunsági EFAG – Mendei Erdészet (műszaki vezető)
- Tarnaleleszi Mezőgazdasági Termelő Szövetkezet – erdészeti és faipari ágazatvezető
- Egri Erdőfelügyelőség – Mátrafüredi Erdőfelügyelőség (erdőfelügyelő)
- Állami Erdészeti Szolgálat – Eger (erdőfelügyelő, majd erdőfelügyeleti osztályvezető) – innen ment nyugállományba 2006-ban.

Nyugdíjasként erdészeti szakértőként és szakirányítóként is tevékenykedett még néhány évig. Szakmai tevékenysége több megyére terjedt ki (elsősorban Heves és Nógrád megyékre).

Időközben környezetvédelmi és tájrendező szakmérnöki oklevelet is szerzett (1977), majd erdő- és kárértékszámítási továbbképzésben is részesült Sopronban, az Egyetemen. Szakmai tevékenységét és munkáját igyekezett tisztességgel és egyre magasabb színvonalon végezni mindegyik munkahelyén és beosztásában.

Kitüntetések nem kapott.

KATONA ZOLTÁN (Kecskemét, 1946) okleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 38/1970., kelte: 1970. június 23.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar

Az erdővel, az erdészettel közelebbről 1960-1964 években a Kecskeméti Katona József Gimnáziumban ismerkedett meg a heti 1 napos erdészeti gyakorlati szakoktatáson. Érettségi után felvételt nyert a Soproni Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Karára. (1965-1970). 1970-ben okleveles erdőmérnökké nyilvánították.

1970. augusztus 1-jétől a Szegedi Állami Erdőrendezőségénél kezdett dolgozni üzemtervezőként. 1979-ben csoportvezetői feladatok ellátásával bízták meg.

1982-1984 években az Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Karán szakmérnök képzésben vett részt. Az államvizsga sikeres letétele után okleveles fatermesztési szakmérnöknek nyilvánították.

Az erdőtervezői munkája során tíz alkalommal vett részt a MÉM Mérnök-és Vezetőképző Intézet, valamint az Erdészeti és Faipari Egyetem továbbképző tanfolyamain. Részt vett külföldi szakmai tanulmányutakon, ahol a helyi erdőtervezési gyakorlatról, sajátosságokról szerzett ismereteket, tapasztalatokat. 1994-1995 években az Erdészeti és Faipari Egyetemen elvégezte az erdőérték- és kárérték-számítási szaktanfolyamot.

1997-től erdőtervezési osztályvezetőként dolgozott nyugdíjazásáig. Közel 37 évi, egy munkahelyen eltöltött munkája során mindig az erdőállomány-gazdálkodás tervezési feladatainak gyors, pontos és magas színvonalú elvégzésére törekedett a három megyére kiterjedő dél-alföldi régióban. Ennek során számtalan rövid-, közép- és hosszútávú üzemterv, erdőterv, erdőállomány gazdálkodási tervet készített. A tervekben összhangot teremtett az erdőgazdálkodás, a környezetvédelem, a természetvédelem, a vadgazdálkodás és erdőtervezés területén. Mindig törekedett a tiszta és őszinte baráti kapcsolatokra.

Alapító tagja volt az Erdőrendezőségi Bérkilövő Vadásztársaságnak (1972), ahol hosszú ideig IB tag volt. Az 1980-as években részt vett a vadásztársaságok, erdőgazdaságok, állami gazdaságok üzemi területére a 10 éves vadgazdálkodási üzemterveinek elkészítésében-Bács-Kiskun, Békés és Csongrád megyében-, majd később a területi változások, ill. a területek felmérésében, módosításában.

1997-ben is folytatta ezt a munkát- már az új Vadgazdálkodási és Erdőtörvény alapján- és 2007-ben is készített vadgazdálkodási terveket az újabb törvényi elvárások alapján.

Ezeken túlmenő szakmai tevékenységek:

- éves erdőgazdálkodási tervek készítése
- termőhelyfeltárási szakvélemények készítése
- erdőtelepítési tervek készítése, fásítások tervezése
- erdőérték (földérték + faállományérték) megállapítása erdészeti, erdőgazdasági szinten
- erdők egészségi állapotának 4 × 4 km-es erdővédelmi hálózatban történő felmérése, évente július 15-től augusztus 15-ig, ellenőrzési jelentések megírása.
- erdőállományokban történő károsítások folyamatos felvétele, károsítók, kórokozók megfigyelése és megállapítása. Erdei vadkárók megállapítása, felmérése.
- faállományok növedékének megfigyelése évente november 1-től április 30-ig.
- tanulmányok megírása.

2007. február 28-ával – létszámléptetés miatt – köztisztviselői állásából felmentés.

1973-tól tagja az Országos Erdészeti Egyesületnek.

Munkája elismeréseként 1976-ban Kiváló Dolgozó, 1983-ban Kiváló Munkáért miniszteri kitüntetésben részesült.

KISS LAJOS FERENC (Debrecen, 1939) okleveles erdőmérnök.

Oklevél száma: 103/1970., kelte: 1970. június 25.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar Szegeden Erdészeti Technikumban 1958. augusztus 16-án erdészeti technikai képesítést, 1964-1970 közötti tanulmányai során az Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar levelezői szakán erdőmérnöki oklevelet szerzett.

1958. augusztus 16-tól az Országos Erdészeti Főigazgatóság 8. számú Erdőrendezési Irodájánál és annak többször átszervezett utódjánál dolgozott az 1999. december 31-i nyugdíjba vonulásáig.

A 41 év munkássága alatt a fő tevékenysége: eleinte gazdálkodónkénti 10 éves üzemtervek, később körzeti erdőtervek készítése volt, erdőtervezői, osztályvezetői és irodaigazgató helyettesi beosztásban.

Több alkalommal részesült: kiváló dolgozó és erdészet kiváló dolgozója kitüntetésben. Nyugdíjba vonulása után 2000. március 15-én a Pro Silva Hungaria kitüntetésben részesült.

Nyugdíjasként 2001-ben körzeti erdőterv felvételi munkáiban 9 hónapig még részt vállalt.

KOCH PÉTER (Győr, 1947) okleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 36/1970., kelte 1970. június 23.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar

A diploma megszerzése után először útépítési, csatornázási kivitelezésben vett részt.

1971-től különböző tervező intézetekben útépítési, vízellátási, csatornázási kiviteli és engedélyezési terveket készített főleg Sopronban, de az egész Dunántúlon is. 1992-től a soproni régióban 2015-ig szóló fejlesztési tervek, rendezési, szabályozási tervek alátámasztó munkarészeinek készítése valamint tanulmányok készítése volt a munkája.

1994-ben a FEANI regiszterbe való bejegyzési kérelemre a szakmai tevékenység elismeréseként a FEANI EUR. ING. címet adományozott. 2004-ben a Magyar Hidrológiai Társaság Pro Aqua emlékérmet, 2013-ban Dr. Schafarzik Ferenc emlékérmet adományozott. 2007-ben Sopron Megyei Jogú Város közgyűlése Sopron városában és térségében a település

infrastruktúra, különösen a vízi közmű rendszerek fejlesztésében végzett szakmai tevékenysége elismerésül Civitas Fidelissima díjat adományozott.

KONDOR IMRE (Békés, 1946) okleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 41/1970., kelte: 1970. június 23.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar

1970 és 1972 között Budapesten a Geodéziai és Térképészeti Vállalat beosztott mérnökként az Algyői Olajmező létesítményeinek geodéziai munkáin és Monor város új felmérésén dolgozott. 1972 és 1980 között a Mélyépítési Tervező Vállalatnál Pestlőrinc, Pesterzsébet, Kispest és Újpest új lakótelepeinek útépítési és közművesítési munkáin valamint az Inotai Erőmű bővítésén tervezői művezető volt.

1980 és 1992 között San Franciscóban a Bechtel Corporation Gas to Gasoline, Defense Waste Processing Facility Sludge Plant és Eastern Province International Airport projekteken majd a CH2M Hill Vállalatnál a Milpitas, Valejo és Berkeley városok elhasználandó szennyvíz csatornáinak rehabilitálási munkáin volt beosztott tervező mérnök.

1992 és 2008 között Houstonban a Greater Houston Wastewater Program projectjein dolgozott. A program a Környezetvédelmi Hivatal által elrendelt csapadékvízgyűjtő hálózat szennyezésének csökkentésére irányult.

Négy évig beosztott mérnökként a szennyvízgyűjtő hálózatban elhelyezett áramlásmérő műszerek adatainak elemzésén, hidraulikus számítógép modelleken, felújítási javaslatokon dolgozott, öt évig csatornahálózat valamint szivattyú állomások és szennyvíztisztító telepek felújítási és bővítési munkáin projektmenedzser volt majd hét évig építésvezetők és műszaki ellenőrök csoportjának volt a vezetője. Ezt követően 2015-ig, nyugdíjba meneteléig a Jacobs Corporation Exxon Mobil vegyipari üzemeinek bővítési munkáin volt helyszíni mérnök. A beruházóval, tervezővel és a kivitelezővel társulva az építkezés során szükségessé vált módosításokon dolgozott.

Erdőmérnöki oklevele után 1997-ben bejegyzett hivatásos mérnöki oklevelet szerzett.

KŐMÍVES IMRE (Sopron, 1944) okleveles erdőmérnök
Oklevél száma: 118/1970., kelte: 1970. december 14.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar

Az egyetem elvégzése után a Székesfehérvári Közúti Építő Vállalatnál helyezkedett el, ahol a ranglétrát végig járva főépítésvezetőként, majd termelési osztályvezetőként dolgozott. Részt vett többek között a 8-as, 81-es, és a 63-as utak korszerűsítési munkáiban. Vállalatánál egyik irányítója volt az 1972-ben megkezdődött burkolatmegerősítési munkáknak.

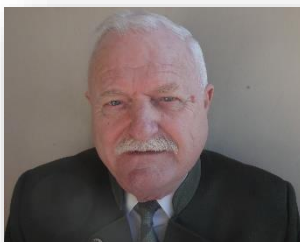
Magyar állami ösztöndíjasként Hollandiában tanulmányozta a legkorszerűbb aszfaltgyártási és bedolgozási technológiákat. Az itt megszerzett tudás birtokában irányította a Fejér megyei Bauxitbányák Fenyőfői Üzemének aszfaltozási munkáit.

1997-ben súlyos betegség után nyugdíjba vonult, de mellette egyéni vállalkozóként zöldterület fenntartási munkákat végzett, amit 15 éven ke-

resztül folytatott.

Részt vett Székesfehérvár parképítési és fenntartási munkáiban, valamint számos fő-közlekedési út allergén növényzetének káros hatásai elleni védekezési munkáiban.

2012-ben az aktív munkavégzést befejezte és visszavonult.

KŐRMÖCZI JÁNOS PÉTER (Budapest, 1946) okleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 45/1970., kelte: 1970. június 23.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar

A diploma átvétele után tanulmányi ösztöndíjasként kezdte szolgálatát a Gödöllői Állami Erdő- és Vadgazdaságnál 1970. július 15-én. Kezdetben gyakornokként, decembertől mint vadászati előadó tevékenykedett. Olyan kiváló szakemberektől – mint pl. ifj. Fuchs Antal – tanulhatott, akik nagyban hozzájárultak szakmai hivatástudata további fejlődéséhez. 1974. július 1-jén kinevezték a Vadgazdálkodó Erdészet vezetőjének.

1975. november 25-től a Mezőföldi Állami Erdő-és Vadgazdasághoz kerül és a Sárosdi Erdészet erdőművelési műszaki vezetői beosztásában szervezi és irányítja a munkákat Sárosd, Szabadegyháza, Hantos, Nagylók, Cece és Vajta község határokban. 1976. július 1-jétől a gazdaság központjában vadászati csoportvezetői beosztást kap.

Ebben az időszakban a vadgazdálkodást jelentős felfutás jellemezte. Fellendült a szárnyas apróvad tenyésztés és kihelyezés. A nagyvadas területeken egymás után létesültek a vadaskertek. Mint ágazati vezetőnek feladata volt a rövid és hosszútávú tervek elkészítése, a gazdaság összes vadászterületének és berendezéseinek üzemeltetése, a terveknek és a kívánalmaknak megfelelő mennyiségű és minőségű vadállomány fenntartásának, ellátásának biztosítása, a vadászvendégek és vadászatok ütemezése, társas vadászatok megszervezése, levezetése. A szárnyas apróvad tenyésztés és nevelés irányítása, felügyelete, a vadászházak üzemeltetése is a hatásköréhez tartozott, úgymint a vadföldgazdálkodás, a szakszemélyzet irányítása, képzése és ellenőrzése is.

1985. január 1-jétől kinevezik vadászati osztályvezetőnek, ebből a beosztásból megy nyugdíjba 2003. december 1-jén. Ezután még nyugdíjasként 2006. december 31-ig aktívan segíti a jogutód vadászati kollektíváját.

Három alkalommal kapott Kiváló Dolgozó elismerést. 2004-ben a vadgazdálkodásért és vadászatért végzett munkájáért megkapta az Országos Magyar Vadászakamera kamarai aranyérmét, 2016-ban az Országos Magyar Vadászati Védegylet a Magyar Vadászatért érdeméremmel tüntette ki.

KOVÁCS ÉVA – MÁRTON JÁNOSNÉ (Debrecen, 1946) okleveles erdőmérnök
Oklevél száma: 43/1970., kelte: 1970. június 23.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar

A diploma megszerzése után a Vízügyi Tervező Vállalatnál kapott állást, itt vízrendezési tervek készített. 1971-től 1972-ig a Zala Megyei Földhivatalban, a Földmérési Osztály földmérőjeként dolgozott.

1972-től 1981-ig a KPM Közúti Igazgatóságán útfenntartási és útfásítási beosztásban tevékenykedett.

1981-től 1992-ig a Göcsej Tsz Erdészeti ágazatvezetője. A tsz felszámolása után 1993-tól 1997-ig a Goldsun zalaegerszegi Hűtőház laboratóriumában dolgozott, annak felszámolásáig.

1999-ben nyugdíjasként munkaviszonyt már nem létesített.

KOVÁCS ISTVÁN (Szombathely, 1943) okleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 105/1970., kelte: 1970. június 25.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar

A diploma megszerzése után a Zalai Erdő és Fafeldolgozó Gazdaság Lentei Erdészetén kapott állást, mint szállítási műszaki vezető. 1971. november 1-jétől a Lenti Erdészethez helyezték át, ahol fahasználati műszaki vezetőként dolgozott 1978. szeptember 15-ig.

Áthelyezéssel a Sárvári Állami Gazdaságnál vállalt munkát, ahol erdészeti és vadászati ágazatvezetőként dolgozott.

1985. május 21.-én a Szombathelyi FALCO Rt. Forgácsolóüzeménél helyezkedett el, ahol az alapanyag átvételt és a feldolgozás előkészítését irányította 2003 márciusáig, amikor nyugdíjba vonult.

A rendszerváltás után szakirányító erdészként, mintegy 50 ha magánerdő szakirányítását végezte 2007-ig

PROF. EM. DR. LETT BÉLA (Kecskemét, 1945) okleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 47/1970., kelte: 1970. június 23.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar

1970-1983 között a Kiskunsági Állami Erdőgazdaságban dolgozott, a központban fahasználati, gépesítési-fejlesztési előadóként, 1977-től a Fafeldolgozó Üzem vezetőjeként (Jánoshalmán).

1983-tól Sopronban, (a különböző elnevezésű) Egyetem Erdőmérnöki Karán elsősorban erdészeti ökonómiai tárgyakat és a Közgazdaság Tudományi Karon Számvitel-tantott. Az általa gondozott tantárgyakban egyetemi jegyzeteket, oktatási segédleteket írt, a záróvizsga bizottságok tagja.

Az Erdőmérnöki Kar gazdasági dékán-helyettese (1997-2000), az Erdővagyon-gazdálkodási intézet mb. intézetigazgatója (2007-2010).

A Roth Gyula Erdészeti és Vadgazdálkodási Tudományok Doktori Iskola Erdővagyon-gazdálkodási programjának programvezetőjeként (illetve a Széchenyi István Gazdálkodás- és Szervezéstudományok Doktori

Iskola tagjaként) doktoranduszok oktatója, témavezetője, a doktori bizottságok elnöke, tagja.

Szakképzettsége és szakmai tevékenysége: erdőgazdasági szakmunkás oklevél (1964), okleveles faipari anyagmozgató és munkaszervező szakmérnök (1979), mérlegképes könyvelő (mezőgazdaság - 1991), okleveles könyvvizsgáló (1993), okleveles pénzügyi revizor (2001).

Az Erdőtörvényt előkészítő Bizottság tagja 1992-1994 között, az NFA erdőértékelési felülvizsgálója, számviteli igazságügyi könyvszakértő.

Az 1990-es években a KEFAG Rt. igazgatóságának tagja. Egyéni vállalkozóként széleskörű könyvvizsgálói tevékenységet folytatott (1993-2018), a KÁEG Rt. könyvvizsgálatát is végezte.

Kutatásai alapján 1986-ban dr. techn. egyetemi doktori (Az erdő- és fafeldolgozó gazdaságok szervezeti viszonyainak fejlődése és korszerűsítése), 1990-ben a mezőgazdasági tudomány (erdészet) kandidátusa címet szerzett (Szervezeti változások tapasztalatai az erdő- és fafeldolgozó gazdaságokban), 1999-ben habilitált doktor, 2000-ben egyetemi tanár, 2012-től emeritus professzor.

Részt vett különböző kutatásokban, erdőérték számításokban, előadásokat tartott és publikált. OTKA kutatásai: Az erdészeti számvitel és költségvetési kapcsolatok EU harmonizációja (2001), Az erdészeti jogszabályok harmonizációja az EU csatlakozás időszakában (2004).

Részt vett Az állami erdővagyon értékelése (1994-1995, 2000), A Nemzeti Erdőstratégia és Erőprogram (2001-2004), A nemzeti erdővagyon védelme, fenntartható hasznosítása és fejlesztése (2002-2005), Az ÁPV Rt. új erdészeti stratégiájának megalapozása (2003-2004), Az Erdő- és Fahasznosítási Regionális Egyetemi Tudásközpont (2005-2008), A kedvezőtlen adottságú mezőgazdasági területek erdősítési lehetőségei és az erdőgazdálkodói szervezetek megalakítása (2005-2008), Az erdőgazdálkodás elemi egységeinek Standard Fedezeti Hozzájárulásának kiszámítása (2004-2006), A Magán-erdőgazdálkodói Tesztüzemi Hálózat (2003-2008) stb. témák kutatásában.

Folyamatosan publikált az Erdészeti Kiszámlákban (METI), majd az Erdővagyon-gazdálkodási Közleményekben.

Részt vett a szakmai szervezetekben, az MTA-VEAB Mező- és Erdőgazdasági Munkabizottság tagja, elnöke, az OEE Ellenőrzési Bizottság tagja (1998-2002), OEE Gazdaságtani, Közgazdasági szakosztály tagja (1985-), a Magyar Könyvvizsgálói Kamara Oktatási Bizottságának tagja (2012-2016), Natura tagozatának tagja (2008-), illetve az Intézet nemzetközi kapcsolataiban (Forstökonomisches Kolloquium, IUFRO S4.04-02.).

Részt vett alapítványokban, a Mészáros Károly Erdészeti Felsőoktatási Emlékalapítvány alapítója.

2002-ben Alföldi Erdőkért Emlékéremben, 2003-ban KEFAG Emlékéremben részesült. A szakmában végzett oktatási, kutatási és publikációs munkássága elismeréseként Pro Silva Hungariae (2010), illetve Rimler Pál díjban (2019) részesült.

LISZI ANDRÁS (Székesfehérvár, 1946) okleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 66/1970., kelte: 1970. június 24.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar

A diploma megszerzése után útépítő művezetőként tudott elhelyezkedni a Győri Közúti Építő Vállalat Pápai Főépítésvezetőségén. Itt 1970 és 1974 között a küngösi, az olaszfalui és a Veszprémvarsány környéki utak kivételvezetését vezette.

1974 és 1992 között a Székesfehérvári Közúti Építő Vállalat Veszprémi Főépítésvezetőségén dolgozott építésvezetői beosztásban. Ebben az időszakban városi (Veszprém, Várpalota) illetve községi (Dudar, Balatonfűzfő, Balatonkenese, Csopak stb.) utak építésében vett részt. Ezek mellett az Enying, Dég, Mezőszilas környéki mezőgazdasági bekötőutak építése is hozzá tartozott. A környék ipari üzemeiben (Veszprém: Videoton, NIKE; Peremarton, Pét) az aszfaltozás lebonyolításában is közreműködött.

1992-ben a privatizáció során a cége Veszprémi Főépítésvezetősége Budapestre költözött, ős családi okok miatt Veszprémben maradt. Ettől fogva 2006-ig kisvállalkozóként – bérelt munkásokkal – Veszprém környéki kisebb aszfaltozásokkal tartotta el a családját. Főképp Szentkirályszabadján, Hajmáskéren, Balatonalmádban, Csetényben és Dudaron dolgozott.

Az idők során több Kiváló Dolgozó kitüntetésben részesült.

Fiatal éveiben az eszperantista ornitológusok nemzetközi szervezetében is tevékenykedett.

NAGY ISTVÁN (Szabadszállás, 1945) okleveles erdőmérnök.

Oklevél száma: 67/1970., kelte: 1970. június 24.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar

A diploma megszerzése után a Győri Közúti Építő Vállalatnál helyezkedett el, ahol 1970-től 1990-ig dolgozott, mint gyakornok mérnök – munkavezető – művezető, építésvezető és főépítésvezető.

Közben 1986-ban a soproni Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Karán tájrendező- és környezetvédő szakmérnöki diplomát szerzett, és a diploma megszerzése után a főépítésvezetői munkakör mellett a környezetvédelmi főmérnöki feladatokat is ellátta.

1990-től a Győri Közúti Építő Vállalat és az osztrák BAU-HOLDING AG által alapított Győri Útépítő Kft-nél továbbra is főépítésvezető és környezetvédelmi főmérnökként dolgozott.

2002-től 2019-ig, mint nyugdíjas, a szombathelyi Meliorációs és Re-kultivációs Kft-nél dolgozott műszaki főmérnöki munkakörben.

Pályafutása alatt részt vett több Győr-Moson-Sopron-Vas és Zala megyei nagyberuházásban. Irányítása alatt elkészült főbb munkák:

- városi átkelési szakaszok átépítése
- gyalogos aluljáró építés
- városi elkerülő szakaszok építése
- árvízvédelmi beruházások
- OPEL Szentgotthárd út- és közműépítés
- RÁBA KAMION próbapálya építése

NAGY JULIANNA – ZACHAR MIKLÓSNÉ (Vác, 1947) okleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 74/1970., kelte: 1970. június 24.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar

1970. augusztus 16-án kezdett dolgozni Egerben a Dobó István Gimnázium és Erdészeti Szakközépiskolában, mint mérnök-tanár. Szakmai alapot és szakmai tantárgyakat tanított, valamint osztályfőnök lett az elsős erdész osztályban. Az erdész tagozat felszereltsége nagyon hiányos volt, továbbá hiányoztak a szakmai tankönyvek, de a meglévő tankönyvek egy része is elavult volt. A nehézségek áthidalásában sok segítséget kapott a bázis erdőgazdaságtól, a helyi erdőrendezőszéktől és a faipari üzemek szak-

mabéli munkatársaitól.

1971 februárjában megkezdte tanulmányait a Gödöllői Agrártudományi Egyetem Tanárképző Intézetében, ahol 1973. áprilisában erdőmérnök-tanár képesítést szerzett.

1973 őszén – az erdészeti tagozaton elsőként az országban – megszervezték a technikusminősítő tanfolyamot.

A Mezőgazdasági és Élelmezésügyi Minisztérium Szakoktatási Felügyelősége megbízásából, 1976 tavaszán elkészítette az erdészeti szakközépiskolák részére a 2 éves Erdészeti munkaszervezés tantárgy tantervét és tantárgyi utasítását.

Az erdészeti tagozat tervezett Mátrafüredre történő átköltözése miatt, befejezte a tanári munkát és 1976. szeptember 1-jétől a Mátrai Erdő és Fafeldolgozó Gazdaság egri központjában tervező-mérnökként dolgozott tovább. Feladata erdőgazdasági utak, kisebb épületek tervezése, valamint a Káli Csemetekert vízellátása bővítésének tervezése volt, a szükséges engedélyezési eljárások lebonyolításával együtt.

A MÉM Szakoktatási Felügyelősége megbízásából évekig részt vett az erdészeti szakközépiskolák közötti tanulmányi verseny írásbeli feladatainak értékelésében. Egyik évben felkérték az írásbeli feladatok összeállítójaként.

1978 májusától kinevezték a Személyzeti és Oktatási Osztály vezetőjévé. Feladata a vállalat 550 fős alkalmazotti állományával való gazdálkodás volt. Ezen belül a megüresedett munkakörök betöltése, az alkalmas

személyek kiválasztása, a bérezés, jutalmazás, kitüntetés lebonyolítása, indokolt esetben a munkaviszony megszüntetése. A feladat elvégzéséhez, viszonylag nagy önállóságot kapott. A vezetők kinevezéséhez a korra jellemző egyeztetéseket a külső szervekkel el kellett végezni, de a vállalatvezetés elképzelése minden esetben érvényesült.

1983. augusztus 1-jétől a Balatonfelvidéki EFAG keszthelyi központjába munkaügyi osztályvezetőhelyettes munkakörbe került. Az egyre változó ismeretek megszerzéséért 1986 és 1988 között, elvégezte a felsőfokú munkaügyi tanfolyamot.

A társadalmi változások adta lehetőségeket kihasználva, 1991. április 15-től egyéni vállalkozóként dolgozott tovább. Egy faáru bolt tulajdonos vezetője lett, ahol kész- és félkész fatermékeket forgalmazott. Az újabb kihívásokat jelentő munka nagy önállóságot követelt, de korábban nem tapasztalt szabadságot is adott. 17 év eredményes működés után 2008. február végén fejezte be az aktív munkát.

Az Országos Erdészeti Egyesületnek 1968 óta tagja. 1979-től a megszűnéséig az OEE Oktatási és Köznevelődési Bizottság titkára volt.

Kitüntetések: Vállalat Kiváló Dolgozója (1977; 1979; 1987), Szocialista Kultúráért (1987).

NAGY TAMÁS (Debrecen, 1945) okleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 72/1970., kelte: 1970. június 24.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar

A diploma megszerzését követően 1970. augusztus 1. és 1972. január 31. között a Felső-tiszai Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság Guthi Erdészeténél dolgozott először mint gyakornok, ezt követően mint fahasználati műszaki vezető.

1972. február 1-jétől a Székesfehérvári Közúti Építő Vállalatnál (későbbi elnevezése ARBAU Építő Kft.) dolgozott építésvezető, műszaki előkészítő csoportvezető, létesítményi főmérnök, főépítésvezető beosztásokban 1997. július 31-ig. Ez időszak alatt 1989-1991 között elvégezte a Budapesti Műszaki Egyetem Építőmérnöki Kar Közúti építő és üzemeltető Szakmérnöki szakát.

Ezt követően 1988-1990 között elvégezte az Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Karán a környezetvédő és tájrendező szakmérnöki szakát. Itt diplomadolgozat témájaként a Közúti közlekedés okozta zaj és elhárító védekezés tárgykört választotta és dolgozta ki, melyet a Bíráló bizottság kitűnőre értékelt, és továbbiakban doktori disszertációra alkalmasnak találta. Erre azonban nem került sor.

A Vállalat javaslatára a Minisztérium a Szakszervezetek Országos Tanácsának és az Országos Találmányi Hivatal Elnökének egyetértésével eredményes újtó tevékenységéért 1983 márciusában Kiváló Újtó kitüntetés ezüst fokozatával tüntette ki. Ezen időszak alatt ezen kívül a Vállalat 2 alkalommal Kiváló Dolgozó kitüntetésben részesítette.

1997. augusztus 1-jével munkahelyet változtatott, az új munkahelye a Nemzeti Autópálya Zrt. budapesti irodája, ahol mint főelőadó az M7 autópálya felújítási munkáit készítette elő 1998. január 31-ig.

1998. február 1-jétől a Fejér Megyei Közútkezelő Kft.-nél dolgozott 2002. január 31-ig, ahol a megyei közúthálózat fejlesztésén dolgozott létesítményi főmérnök beosztásban.

Majd 2002. február 1-jétől az újonnan létesülő Nemzeti Infrastruktúra Fejlesztő Zrt. Székesfehérvári Kirendeltségének vezetőjeként a Közép-Dunántúl közúti, autópálya fejlesztések műszaki előkészítésének, megvalósításának irányítási feladatát látta el 2008. december 31-ig, nyugdíjba vonulásáig. Tevékenységének elismeréseként 2008 novemberében a Közlekedési Miniszter a Közlekedésért emlékérmel adományozott számára.

Nyugdíjba vonulását követően a közúti, autópálya beruházásoknál megbízásra egyéni vállalkozóként műszaki ellenőri, projektvezetői tevékenységet végzett 2016 júliusáig

NÉMETH FERENC (Győr, 1944) okleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 70/1970., kelte: 1970. június 24.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar

A diploma megszerzése után gyakornok mérnök, majd munkavezető a Győri Közúti Építő Vállalat Győri Főépítésvezetőségénél.

1971-ben lehetősége adódott tanult szakmájában dolgozni, áthelyezéssel a Szombathelyi Állami Erdőrendező Győri Erdőfelügyelőségén erdőrendezési felügyelő beosztást kapott.

1979-ben a MÉM Állami Erdőrendezőségek átszervezése után Állami Erdőfelügyelőségek alakultak.

1979-től 2006-ig, nyugdíjba vonulásáig erdőfelügyelő, majd munkakörének megtartásával 1990-től 16 évig osztályvezető a Szombathelyi Erdőfelügyelőség, 1997-től az Állami Erdészeti Szolgálat Szombathelyi Igazgatósága Győri Felügyeleti Osztályánál. Feladata volt Győr-Moson-Sopron megye erdőgazdálkodóinak szakmai felügyelete, az erdőfelügyeleti tevé-

kenység irányítása, összefogása. 1993-tól szorgalmazta a magánerdő gazdálkodás beindítását és a magán erdőtelepítést.

2000-ben közigazgatási szakvizsgát tett. Eredményes fásítási munkájáért három ízben dicséret oklevelet kapott. Kétszer részesült Kiváló Dolgozó kitüntetésben, "Érdemes Társadalmi Munkás" jelvényt kapott.

1994-től 1999-ig bevasztották a Kisalföldi Erdőgazdaság Rt. Felügyelő Bizottságába.

1998-tól 2005-ig a Győr-Moson-Sopron megyei Területi Vadgazdálkodási Tanács tagja.

1976-tól 2008-ig kisajátítási kártalanítási szakértő.

1981-ben igazgatói felkérésre megtervezte Kiss Ferenc erdőmérnök szilsárkányi szülőházánál létesítendő 2,3 ha területű arborétum jellegű emlékparkot, irányította a kivitelezést, évekig a fejlesztést, gondozást.

1971-től tagja az OEE Győri Csoportjának, ahol korábban természetvédelmi felelős.

2006-tól nyugdíjas. 2014-ben Győr Megyei Jogú Város Közgyűlése a közösség érdekében végzett tevékenységéért részére ezüst Emlékérmeket adományozott.

NÉMETH JENŐ JÁNOS (Fertőszentmiklós, 1947) okleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 68/1970., kelte: 1970. június 24.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar

Első munkahelyén a Veszprémi Növény- és Vadasparkban parképítési beruházás tervezési és kivitelezési munkálatait irányította.

Következő munkahelye a Bicskei Állami Gazdaság, itt az erdészeti ágazat létrehozása és vezetése volt a feladata.

1974-től a MÉM Budapesti Állami Erdőrendezősnél dolgozott, mint üzemtervező mérnök.

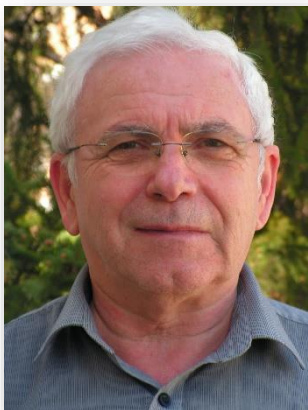
1977-től a Soproni Tanulmányi Állami Erdőgazdaság Röjtökmuzsaji Erdészetének erdőművelési műszaki vezetője, ahol fő feladata a több mint 500 hektáros, cseri talajokon végzett erdőtelepítések sikeres megvalósítása volt. Magán termelőként erdészeti csemete- és dísznövénytermesztést folytatott.

1980-ban megalapította a Silvanus Díszfaiskolát. A következő években több Silvanus cég alapításával jelentős szerepet játszott a magyar díszfaiskolai termesztésben és kereskedelemben.

1998-ban létrehozta a Hungaroplant Kft.-t, mint az első magyar díszfaiskolai nagykereskedést, amely ma is az egyik meghatározó piaci szereplő.

2006-tól figyelme a gyorsnövésű erdészeti fajták, elsősorban az akác nemesítése felé fordult. Dr. Kapusi Imre akác nemesítési munkáját folytatva, létrehozott egy 30 ha-os 'Turbo', vizsgált kategóriájú, nyolc klónból álló magtermesztő ültetvényt. Több sikeres kutatás-fejlesztési pályázat eredménye a vegetatív szaporításra nemesített, kiemelkedő minőségi és növekedési tulajdonságokkal rendelkező akác fajtacsoport, a 'Turbo Obelisk', melynek több fajtája fajtaminősítés és fajtaoltalom alatt áll. E fajtákból létrehozott legidősebb ültetvény hét éves. A fajták kereskedelmi tevékenységét a Silvanus Forestry Kft. végzi.

2014-ben Vadas Jenő Díjban részesült.

Ösz ELŐD (Budapest, 1947) okleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 75/1970., kelte: 1970. június 24.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar

1970 augusztusától a Budapesti Geodéziai és Térképészeti Vállalat (BGTV) Alaphálózati Osztályán felsőrendű szintezési munkákat végzett. A földkéreg függőleges mozgását vizsgáló, nullad-rendű hálózat kísérleti mérései, valamint egyedi pontpótlások tartoztak a munkakörébe. 1972 szeptemberétől sztereo-fotogrammetriával foglalkozott a BGTV Fotogrammetriai Osztályán. 1974-ben visszakérült az Alaphálózati Osztályra, a felsőrendű szintezési munkák, és a nullad-rendű hálózati munkák helyszíni ellenőrzése, a mérések feldolgozása volt a feladata. 1977-ben Vállalati Kiváló Dolgozó kitüntetést kapott.

1979 szeptemberétől a MÉM Erdőrendezési Szolgálat Térképészeti Osztályára került, ahol sztereo-fotogrammetriai munkákat végezett sztereo-top műszeren, valamint Zeiss C5 jelű planigráfon. 1981-ben Kiváló

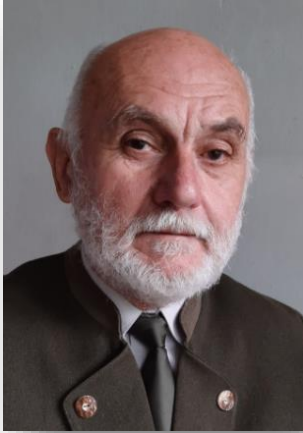
Dolgozó kitüntetést kapott.

1984-től részt vett egy közös lengyel-magyar projektben, mely a lengyelországi lucfenyő pusztulás, valamint a magyarországi hervadásos kocsánytalan-tölgy pusztulás területi és mennyiségi kiterjedésének meghatározására kidolgozott légifotó-interpretációs szisztémák összevetését szolgálta. 1985-ben távérzékelési témában, 1988-ban erdőtervezői szakterületen továbbképzésen vett részt.

1991 februárjában letette a középfokú angol nyelvvizsgát.

1993 májusától az FM Erdészeti Hivatalban az erdőrendezés támogatásának koordinálását látta el. Munkakörébe tartozott az erdőtervek határozatainak meghozatala, az erdészeti támogatások, erdőfelújítások kifizetések bonyolítása, együttműködésben a Költségvetési Főosztállyal. Az erdészeti hatósági eljárások során másodfokú határozatok meghozatala is feladatkörébe tartozott. Az erdőfelújítások mellett később már az erdőtelepítések, közjóléti erdők, parkerdők, a pályázott erdőkárenyhítések (jégkár, tűzkár, aszálykár, szúkár) támogatásainak digitális nyilvántartását, kifizetések levezénylését, az egyes pályázatok összefogását, az elbírálásokra létesített bizottságban való részvétele mellett a döntések feldolgozását, a pályázati szerződések előkészítését is ő végezte. Utolsó aktív éveiben még az erdei vasutak támogatásainak kihelyezését, a támogatások felhasználásának ellenőrzését is ellátta. 2007 júliusában miniszteri dicséretben részesült.

Köztisztviselői jogviszonya nyugdíjaztatása okán 2008. novemberében szűnt meg.

Ösz Gusztáv (Átány, 1946) okleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 77/1970., kelte: 1970. június 24.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar

A diploma megszerzése után a MÉM Egri Állami Erdőrendezőségén kezdett el dolgozni üzemtervező munkakörben. Mindvégig az erdőtervezés egri egységénél dolgozott - amelynek neve, szervezeti felépítése, felettes szerve többször változott - mint erdőtervező, majd üzemtervezési csoportvezető, erdőtervezési irodavezető helyettes, végül irodavezető beosztásokban.

Munkája során főként körzeti erdőterveket, üzemterveket készített, első évben még kézi feldolgozással, amit később a számítógépes programok és statisztikai táblázatok tesztelésében tudott hasznosítani. Sok kitartással, mindig jó érzékkel talált rá a bonyolult statisztikai algoritmusokban rejlő hibákra, egyből szemet szűrtak neki a gyanús végeredmények.

Az erdőtervezés fejlesztésében sokszor tevékenykedett, a lyukkártyás feldolgozástól kezdve az időnként továbbfejlesztett felvételi lapok és számítógépes programok, statisztikai táblák tesztelésén át az erdőtervezési útmutatók szerkesztéséig.

Részt vett a dr. Fadgyas Kálmán vezetésével az egri irodánál kidolgozott, és az erdőtervezési útmutatóba is bekerült körlap- törzselés (4-es becslés) kidolgozásában, amivel több erdőtervező versenyen ért el egyéni indulóként, vagy az egri iroda csapatával első vagy dobogós helyezést.

Részt vett az erdővédelmi (EVH), a fanövedék mérési (FNM), a vadászati monitoring hálózat (VÉV) mintapontjainak kitűzésében és felvételeiben.

Irányítása alatt kerültek digitalizálásra az Egri Erdőtervezési Iroda illetékességi területére eső erdőterületek addig astralonra rajzolt térképei.

Részt vett az erdőtervezésben beszerzésre kerülő kézi GPS mérőeszközök tesztelésében.

Az országban elsőként készítette dr. Járó Zoltán útmutatásai alapján az erdőrészelehatároktól független termőhelytípus-változat fedvényt, amelynek alapján munkatársaival 20 év alatt elkészítették az Egri Erdőtervezési Iroda teljes illetékességi területére eső erdőterületekre – 130 ezer hektárra – a termőhely térképeket.

Közel ezer ha erdőtelepítési tervet készített, de árvízi tározó, külszíni fejtés meddőhányó, régészeti lelőhely fásítási tervet is készített.

Az egyetemi oktatást több éven át segítette a IV. éves erdőmérnök hallgatók Zamárdiban megrendezett egy hetes nyári erdőrendezéstan gyakorlatán erdőrendezési tapasztalatainak átadásával. Több erdőrendezési és természetvédelmi témájú diplomatervezési üzemi konzulense volt.

A Bükk Nemzeti Park Igazgatóság által kiadott A Mátrai Tájvédelmi Körzet című monográfiában az Erdő- és vadgazdálkodás fejezetet évfolyamtársával és erdőtervező kollégájával, Havas-Horváth Istvánnal közösen írták.

Érdekelték a különleges, elsősorban műszaki megoldásokat igénylő feladatok is. Az erdőtelki arborétum bővítéséhez alföldi területen szintvonalas térképet készített 20 cm-es szintvonalközzel. A felnémeti mészkőbánya geodéziai felméréseinek feldolgozásakor a beillesztett busszola-méréseket számológépre írt programmal és kiegyenlítő számítással dolgozta fel, kiküszöbölve ezzel a Krippel-táblás feldolgozás hibáit. Munkatársaival illesztőpont-hálózatot létesítettek a Tisza-tó erdőtervezéséhez készült légitényképek légi háromszögeléssel történő kiértékeléséhez.

Az Országos Erdészeti Egyesületnek 1970 óta tagja, az Erdőrendezési és a Közjóléti Szakosztály munkájában vesz részt.

Munkáját Kiváló Munkáért, Pro Silva Hungariae Díj, Kaán Károly Emlékérem, és Életfa Emlékplakett bronz fokozat kitüntetésekkel ismerték el.

PAULIK SÁNDOR (Temesvár, 1945) okleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 79/1970., kelte: 1970. június 24.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar

A diploma megszerzése után a Budapesti Geodéziai és Térképészeti Vállalatnál helyezkedett el és itt is dolgozott 1993-ig, 23 esztendőn át. 1979-ig nagyobb részt ipari geodéziai munkákban dolgozott (Szegedi Szénhidrogénmező, Bős-Nagymarosi Erőműrendszer, Vinnyica–Albertirsa 700 kV-os távvezeték stb. geodéziai munkái), kisebb részben kataszteri munkákban vett részt Közben, 1975 és 1977 között, a Budapesti Műszaki Egyetemen tanult és geodéziai automatizálás szakon szakmérnöki diplomát szerzett.

1979-től a Vállalat 1. sz. osztályán főként alaphálózati munkákban dolgozott, elsősorban az új magassági hálózat, az EOMA (Egységes Országos Magassági Alapponthálózat) létesítésében. A geodéziai GPS műszerek magyarországi megjelenésétől, 1990-től kezdve pedig a vízszintes

alaphálózat az EOVA (Egységes Vízszintes Alaphálózat) IV. rendű hálózatának mérésében vett részt.

1993-1994-ben a Földmérési Intézet pencki Kozmikus Geodéziai Observatóriumában dolgozott, főként nemzetközi projektek mérési munkáiban és az OGPSH (Országos GPS Hálózat) munkáinak előkészítésében és szemlélésében.

1994 és 2010 között – 2006-tól már nyugdíjasként – a Geodsystem Kft. dolgozója volt. A Cég elsősorban geodéziai és fotogrammetriai műszerek és eszközök forgalmazásával és bérbeadásával foglalkozott és a Leica (azelőtt Wild) svájci, valamint az r+a Rost osztrák cégek képviselője is volt, de bizonyos geodéziai munkákat is vállalt.

1994-től egyéni vállalkozóként is dolgozik. Vállalkozóként a következő nagyobb munkái voltak:

- 1995-1997-ben az OGPSH mérési kampányaiban való részvétel,
- magassági hálózatok nemzetközi csatlakoztatásának mérési és építési munkái (Röszke, Barcs, Lenti, Rédcics, Hegyeshalom, Vámoszabadi)
- Földmérési Intézet megrendelésére, a sóskúti mérőpálya színtezése a BME (Budapesti Műszaki Egyetem) számára,
- geofizikai alappontok mozgásvizsgálatának mérési munkái az ELGI (Eötvös Loránd Geofizikai Intézet) részére, Debrecen környékén,
- egyedi pontpótlások (kb. 250 db.).

PÁSZTI ERZSÉBET (Abony, 1946) okleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 81/1970., kelte: 1970. június 24.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar

1964-1965: Az Erdészeti Tudományos Intézetben dolgozott, a Mátrafüredi Kirendeltségen, munkatársként. Ez az egy év kitűnő felkészülés volt szakmailag az egyetemre. Normaméréseket végzett, feldolgozással együtt.

1970-1977: A Vértesi Erdő és Fafeldolgozó gazdaságnál különböző munkakörökben dolgozott, így:

1970-1973: Tatabányai erdőszéknél műszaki vezetőként,

1973-1974: A Gazdaság központjában építési előadóként,

1973-1977: A Műszaki Erdészetenél az építési ágazat vezetése, műszaki vezetőként. Itt tanult bele az utak, térburkolatok tervezésébe és kivitelezésébe. Az irodaépületek és szolgálati lakások felújítását, annak megtervezését is végezte. A Sikárosi Fűrészüzem teljes rekonstrukciójának irányí-

tását végezte.

1977-1985: A Közúti Beruházó Vállalatnál 2 évig műszaki ellenőrként, majd kirendeltségvezetőként a kivitelezés és pénzügyi felhasználás ellenőrzését irányította az M1 autópálya 12,2-60,5 km szelvényei között.

1985-1986: A Betonútépítő Vállalatnál az M1 autópálya kivitelezésén dolgozott építésvezetőként.

1986-1987: Az autópálya építéseinak leállítását követően a Tatabánya város és 8 hozzá tartozó település közútkezelői feladatait látta el.

1987-1989: A Komárom-Esztergom Megyei Tanács Útügyi Osztályán főmérnökként az útügyi, hatósági feladatokat végezte.

1990-1991: Az Országos Közúti Főigazgatóságon nagyjából autópálya beruházói tevékenységet látott el, és tevékenyen részt vett az M1 autópálya Tatabánya–Győr jobbpálya építésénél.

1991-2008: A Közúti Beruházó Kft-nél létesítményi főmérnökként a kivitelezést ellenőrizte a Győr- országhatár, valamint az M15 autópálya M1-országhatár között, valamint az erre a feladatra alakult kirendeltséget irányította. Ezt követően ugyanezt a feladatot látta el az M3 autópálya Gyöngyös–Füzesabony közötti szakaszán. Az M5 autópálya mellett épülő Tesco áruház közlekedési létesítményeinek a megvalósításán is ezt a tevékenységet látta el. Részt vett a 85. út Pereszteg–Nagyecenk felújítási munkáinak ellenőrzésében.

2002-2008.között a Kft. Tervező Irodáján dolgozott, ott tevékenyen részt vett az M0 Keleti szektor–4. sz. főút idetartozó szakaszának, valamint az M43 autópálya terveinek elkészítésében. Feladatai közé tartozott még több, más cégek által tervezett autópálya engedélyezési-és kiviteli terveinek ellenőrzése.

2008-ban nyugdíjba vonult.

1982-ben a Közlekedési Miniszter dicsérő oklevelét kapta.

STIFT LÁSZLÓ (Csorna, 1936) okleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 100/1970., kelte: 1970. június 25.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar

Az erdőmérnöki oklevél megszerzése előtt 1961-től 1965-ig a Lajta-Hansági Állami Gazdaságnál mint mezőgazdasági mérnök vadászati munkakörben dolgozott a Mosonmagyaróvári Mezőgazdasági Akadémián szerzett oklevelével.

1965-ben a Szombathelyi Állami Erdőgazdasághoz kérte áthelyezését, ahol különböző beosztásokban tevékenykedett. 1968-ban az erdőrendezőségek átszervezésekor a Szombathelyi Állami Erdőrendezőséghez erdőrendezési felügyelői munkakörben kapott kinevezést. Ezen munkakör betöltése alatt szerzete meg erdőmérnöki oklevelét. 1986-ban erdőfőfelügyelői kinevezést kapott, majd 1989-ben a Szombathelyi Felügyeleti Osztály vezetésével bízták meg. 1999-ben ment nyugdíjba, utána már munkaviszonyt nem létesített.

1965 óta tagja az Országos Erdészeti Egyesületnek. Részt vesz az Erdészettörténeti Szakosztály munkájában, ennek kiadványaiban is jelentek meg írásai. Foglalkozott elhunyt erdész kollégáinak, munkatársainak életével és munkásságával. Kutatta és feldolgozta az OEE helyi csoportjának történetét.

Az 1980-as évek közepén mint Vas megye területére kinevezett erdészeti igazságügyi szakértő is tevékenykedett.

Munkahelyétől 1973-ben Kiváló Dolgozó oklevélben, 1975-ben Kiváló Dolgozó jelvényben részesült. Az OEE egyesületi munkája elismeréseként Elismerő Oklevélben részesítette. Hosszú éveken át végzett szakmai tevékenységét az Ember az Erdőért Emlékérem, valamint az Életfa Emlékplakett ezüst fokozatával ismerték el.

SZAKÁCS CSABA (Kőszeg, 1942) okleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 102/1970., kelte: 1970. június 25.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar

Erdőmérnöki tanulmányait erdősztechnikus munkája mellett végezte. Erdősztechnikusként első munkahelye a Szombathelyi Állami Erdőgazdaság Körmenyi Erdészete volt, ahol 1960. augusztus 1. és 1960. október 31. között beosztott erdőszeként dolgozott. 1960. november 1-jétől a Kőszegi Erdészetenél töltött be beosztott erdőszeki munkakört Fatalin Jenő kerületvezető erdőszek mellett, s eredményes munkája elismeréseként – e beosztásából közvetlenül kiemelve –, 1964. november 23-tól erdőszete erdőművelési műszaki vezetőjévé nevezték ki. 1969. január 20-án áthelyezéssel Zala megyébe, a MÉM Zalaegerszegi Állami Erdőrendezés állományába került erdőfelügyelői beosztásba, ahol 1970-től már, mint okleveles erdőmérnök dolgozott. 1984-től igazgatási osztályvezetői kinevezést kapott, majd a Ter-

melőszövetkezeti Osztály vezetője lett. 1993-tól ismét erdőfelügyelői munkakörben dolgozott egészen 2002-ig, nyugállományba vonulásáig.

Az OEE-nek munkába lépésétől, 1960-tól tagja. Az ERTI felkért, külső munkatársaként részt vett Pölöske térségében a lucfenyő ültetésének hálózati kísérleteiben (IUFRO), a tervezéstől, a kitűzéstől a létesítésig bezárólag. Szakmai tapasztalatai az erdei károk és erdei vadkár szakterületeken kamatoztatva, igazságügyi szakértőként is dolgozott 2008-ig. Munkája során több alkalommal is Kiváló Dolgozó vállalati kitüntetésben részesült.

DR. SZAKOS PÁL (Kőszeg, 1946) okleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 82/1970., kelte: 1970. június 24.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar

További végzettségei: BME Építőmérnöki Kar (1976) okleveles útépitő és úttervező szakmérnök; Közlekedésmérnöki Kar (1979) okleveles közlekedési gazdasági mérnök; (1982) műszaki doktor; (1988) Politikai Főiskola gazdaságirányítás szak

Egyetemi éve alatt az Állami Földmérési és Térképészeti Hivatal ösztöndíjasa. A Hivatal 1967-es átszervezését követően nem kívánt a vegyes profilú jogutódnál munkába lépni, ezért más műszaki szakterületet keresett.

1970-től az Egri Közúti Építő Vállalat munkahelyi mérnöke, majd főépítésvezetője, műszaki osztályvezetője.

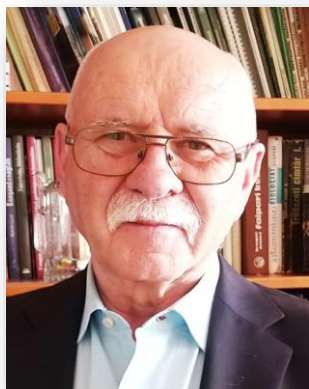
1977-től a Salgótarjáni Közúti Igazgatóság építési osztályvezetője, 1978-

től műszaki igazgatója. A szervezetek összevonását követően 1983-tól a Budapesti Közúti Igazgatóság koordinációs főmérnöke. 1988-tól a Közúti Igazgatóságok Koordinációs Központja osztályvezetője, 1989-től az Országos Közúti Főigazgatóság igazgatóhelyettese. 1990-től az újonnan alakult Autópálya Igazgatóság műszaki igazgatója, 1996-tól a jogutód Állami Autópálya Kezelő Közhasznú Társaság ügyvezető igazgatója, 1999-ben az Állami Autópálya Kezelő és Fejlesztő Rt. elnök-vezérigazgatója

Kapcsolódó irodalmi tevékenysége: A magyar autópályák története I. 1996. társszerzője, fejezetszerkesztője, A magyar autópályák története II. 2004. főszerkesztője, A magyar gyorsforgalmi úthálózat első 50 éve 2016. fejezetszerkesztője, a 150 éves a magyar aszfaltútépítés 2017 társszerzője, fejezetlektora. 2018 óta a közlekedés-építési szakterület mérnöki és tudományos folyóirata, az Útügyi Lapok felelős szerkesztője.

1999-től 2016-ig a Dr. Szakos Mérnöki Iroda ügyvezetője, közben a Vegyész Rt., majd Zrt. műszaki tervek készíttetéséért felelős munkatársa. Jelenleg műszaki tanácsadással, szakértéssel foglalkozó egyéni vállalkozó. 1989–2010 között a Budapesti Műszaki Egyetem Építőmérnöki Kar szakmérnök képzésén az üzemeltetés és az útfenntartás államvizsga tárgyak meghívott előadója, 2008 – 2013 közt az induló építőmérnök BSc képzésben az útépités és útfenntartás jegyzetének írója, előadója. 2013-ban a Pécsi Tudományegyetem Pollack Mihály Műszaki Kar BSc képzésén is előadja a tárgyat. 2011-től a BME Építőmérnöki képzés Infrastruktúra-építőmérnöki ágazat, közlekedési létesítmények szakirány záróvizsga bizottsági tagja. 2016-tól a Kar címzetes docense.

1967–1970 közt a SMAFC Természetjáró és Tájékoztató Szakosztály vezetője, 1978-tól 1988-ig a Nógrád megyei Tájékoztató-sport Szövetség Nógrád megyei elnökségének tagja, 1986-tól I.o. versenybíró. A Balassagyarmat és Rétság térségben lakó hátrányos helyzetű fiatalok továbbtanulásának támogatására 1988-ban létrehozott Pap Tamás Emlékére Alapítvány kuratóriumának a kezdetektől napjainkig elnöke. 1976-tól a Közlekedéstudományi Egyesület tagja, 1994-től 2008-ig a Közúti Szakosztály vezetője, 2002-től 2019-ig az Országos Elnökség választott tagja, számos egyesületi kitüntetés birtokosa, 2004-től örökös tag. A Magyar Útügyi Társaságnak alapítása (1994) óta tagja, tevékenységéért a Vásárhelyi Boldizsár díj (2005) és az Aranymérföldkő Plakett (2016) elismeréseket kapta. A Magyar Mérnöki Kamarának 1996 óta tagja, 2002-től a Közlekedési Tagozat küldötte. Szakmai tevékenységét a Közúti Szakemberekért Alapítvány 2016-ban életmű díjjal ismerte el.

DR. TÁCSIK MIHÁLY (Acsa, 1946) aranyokleveles erdőmérnök
Oklevél száma: 95/1970., kelte: 1970. június 25.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar
Erdészcsaládból származik, szegedi erdész technikusként került az Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Karára, ahol 1970-ben Tanulmányi Emlékérmes és jeles minősítésű oklevelet kapott. A diploma megszerzése után a Gödöllői Állami Erdő- és Vadgazdaság Gödöllői Erdészeténél lett építési és gépesítési műszaki vezető. Ő irányította az Incsői Fafeldolgozó Üzem építését, miközben 1973-ban kőműves mestervizsgát tett, majd 1974-ben beiratkozott az Ybl Miklós Építőipari Főiskola Magasépítő Üzemmérnöki karára, ahol 1978-ban oklevelet szerzett. 1974-ben a Gödöllői Erdészet vezetője lett, ahol kiemelten foglalkozott a cserések természetes felújításával, és a faszénégetés bevezetésével.

1982-ben kinevezték a Felsőtisza Erdő és Fafeldolgozó Gazdaság termelési és kereskedelmi igazgatójának. 1983-ban az Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Karán erdészeti gazdasági szakmérnöki oklevelet szerzett. Munkahelyén kiemelten foglalkozott az akácból készülő rétegelt ragasztott fatartók gyártásával, valamint a vörös tölgyesek természetes felújításával és fájának műszaki hasznosíthatóságával. Ez utóbbiból doktori disszertációt írt, és védett meg 1986-ban.

1987-ben áthelyezéssel a Nagykunsági Erdő és Fafeldolgozó Gazdasághoz került szintén termelési és kereskedelmi igazgatói munkakörbe.

1990-ben a vezérigazgatója nyugdíjba menetelét követően a Vállalati Tanács megválasztotta vezérigazgatónak. Fő feladata lett a vállalat szerkezetének gazdaságosabbá tétele, és pénzügyi helyzetének stabilizálása. Az eredmény érdekében népszerűtlen, kemény döntéseket kellett hoznia, melyek eredménye rövidesen meg is mutatkozott.

1992-ben a vállalati tanácsok megszűntével az illetékes miniszter indoklás nélkül felmentette. Ez a döntés, az állami erdészetnél végzett munkájának befejezését is jelentette, mert ezen túllépve újratervezte a jövőjét. Egyéni vállalkozásba kezdett, megalapította a mai napig is sikeresen működő Magyartölgy Mérnöki Irodát.

1995-től részt vállalt, az időközben megszerzett ingatlanrendezői földmérői minősítés birtokában, a kárpótlási földek kimérésén több településen is. Ezek befejeztével tevékenyen vett részt a felhagyott külszíni bányák rekultivációjának tervezésében szerte az országban. Ennek érdekében 2001-ben hites bányamérő, 2003-ban külszíni bányászati tervező is lett.

Építésként 1978 óta tervez családi házakat, 2012 óta pedig hiteles energetikai tanúsítványokat is készít.

2004-ben felsőszintű erdő- és kárszámítási, valamint külterületi termőföldek értékbecslési, és ingatlan értékbecslési képesítéseket is szerzett azért, hogy az NFA által szervezett országos termőföld értékeléseken dolgozhasson Soprontól Sárospatakig, az ország minden megyéjében, közel ezer termőföldet értékelve.

Bár 2006-tól nyugdíjas, de változatlan tempóban dolgozik. 2009-ben igazságügyi szakértő lett, és ingatlanok, termőföldek, erdők értékelésével foglalkozva készít szakvéleményeket bírósági, ügyészségi, kormányhivatali, közjegyzői kirendelésekre az ország minden szegletét bejárva, még napjainkban is.

Bár végigjárta az állami erdőgazdálkodás ranglétrájának minden fokát, és vállalkozóként is a sokrétű munkák szakszerű elvégzése érdekében képezve magát, rengeteg oklevelet szerzett, de az eddigi életében elkerülték az állami kitüntetések. Jelenleg az jelenti számára az elismerést, hogy a mai napig megbízzák különböző feladatok elvégzésével, az ország szinte egész területéről.

TESZÁRY KÁROLY (Nagyoroszi, 1938) okleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 106/1970., kelte: 1970. június 25.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar

A soproni Erdészeti Technikum 1955-ben való sikeres elvégzése után a Börzsönyi Állami Erdőgazdaság Diósjenői Erdészeténél helyezkedett el kerületvezető, majd műszaki vezető beosztásokban. Ezt követően az Erdészeti és Faipari Egyetem levelező úton való elvégzése után erdőszetvezetőnek nevezték ki a Diósjenői Erdészet élére. 1985-ben az OKTH (Országos Környezet- és Természetvédelmi Hivatal) budapesti felügyelőségéhez lépett át, ahol tájegységvezetőként aktív szerepet vállalt a Dunapoly Nemzeti Park létrehozásában. A nyugdíjkorhatár elérése után plusz öt év aktív tovább szolgálatot vállalt, így 2005-ben 30 év erdőszeti és 20 év természetvédelmi, azaz kerek 50 éves szakmai munkaviszonyt tudott igazolni.

Több publikációja jelent meg különböző írott szakmai anyagokban, illetve az általa írt és magánkiadásban megjelentetett könyvei is jórészt erdőszeti szakanyagoknak is minősíthetők (Barangoló 2007, Látogatók könyve 2015, A diósjenői uradalom 2017, Verseim 2017).

1991-ben létrehozta és személyében azóta is működteti a Drégelyvár alapítványt, melynek során mintegy 1500 m³ fal visszaépítésével gyakorlatilag megmentette kis hazánk egyik legdicsebb emlékhelyét, a Drégelyvárat.

Többpólusú tevékenységét az évek során az alábbi kitüntetésekkel ismerték el és jutalmazták: 1985-ben Munka Érdemrend Ezüst Fokozata, 1990-ben Emberi Környezetért Kitüntető Jelvény, 2000-ben Pro Natura díj, 2004-ben Szontagh Pál díj, 2005-ben Magyar Köztársasági Ezüst Érdemkereszt díj, majd a Magyar Köztársaság Elnökének Ezüst Érdem elismerése, végül 2018-ban Életfa Emlékplakett Ezüst Fokozata.

Ugyancsak kitüntetésnek érzi, hogy térségi szinten végzett tevékenységéért 2009-ben Nagyoroszi, majd 2011-ben Drégelypalánk községek településük díszpolgárává választották.

VÁRVÖLGYI ILONA – GÁL IMRÉNÉ (Budapest, 1947) okleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 94/1970., kelte: 1970. június 25.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar

A diploma megszerzése után egy évig az egyetem Erdészeti Szállítástani Tanszékén folyó kutatási munkában tevékenykedett.

Ezt követően 1972-76 között a Szegedi Tervező Vállalat Területrendezési Osztályán zöldterületi tervezőként dolgozott. Részt vett több Békés és Csongrád megyei település rendezési tervének, valamint Szeged város zöldkataszterének elkészítésében.

1976-77-ben egy évig a DEFAG Gyulai Erdészeténél erdőművelési műszaki vezető volt. Eközben 1977-ben környezetvédő és tájrendező szakmérnöki diplomát szerzett a soproni egyetemen.

1977-88 között az OKTH Dél-Alföldi Felügyelőségen természetvédelmi felügyelőként tevékenykedett Békés és Csongrád megye területén.

Ezen időszakban közreműködésével jelentős védetté nyilvánítások valósultak meg: Szabadkigyósi Tájvédelmi Körzet, Körösvölgyi természetvédelmi terület, Vésztő-Mágorpuszta, Ecsepuszta, Bélmegyeri erdős puszta, Geszti kastélypark létesítése, Dévaványai Tájvédelmi Körzet bővítése. Tevékenységének elismeréseként 1986-ban megkapta az „Az emberi környezetért” kitüntetést.

1988-tól 2006 évi nyugdíjba vonulásáig a környezet- és természetvédelmi közigazgatásban dolgozott, amelynek átszervezései következtében az OKTH és több jogutód szervezeténél végzett hatósági munkát, osztályvezetői, majd vezető főtanácsosi beosztásban.

Nyugdíjasként munkaviszonyt már nem létesített.

Több írása jelent meg szakfolyóiratokban (Búvár, Nimród). Három szakkönyv írásában működött közre társszerzőként :

- Parkerdők Magyarországon (Natura, 1981),
- Kiskunságtól a Sárrétig (Mezőgazdasági Könyvkiadó, 1987),
- Békés megyei Természetvédelmi Évkönyv – 1977 (Békéscsaba).

Az Országos Erdészeti Egyesületnek 1976 óta tagja, 1981-1994 között a Békés megyei helyi csoport elnöke volt. Tagja az Erdők a közjóért szakosztálynak. Egyesületi munkájának jutalmaként 2015-ben OEE Elismerő oklevélben részesült.

VASS TAMÁS (Debrecen, 1946) okleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 98/1970., kelte: 1970. június 25.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar

Erdőkben kevésbé gazdag vidéken, Debrecenben született 1946-ban. Talán éppen ezért varázsolta el szülővárosa szeretett, féltve őrzött Nagyerdője. A bűbájolás már gyermekkorában elkezdődött és abban is megmutatkozott, hogy mintegy tizenkét éves korától érettségiig hetente kigyalogáltak testvérével és hasonló érdeklődésű osztálytársaival az öreg erdőbe. Azt mondják, az inger-gazdag környezet jó hatással van a személyiség alakulására. A Nagyerdő magas szinten biztosította az új és új impulzusokat. A kínáló zoológus, biológus, ornitológus, vadgazda-vadász és erdész szakmákból a legutóbbit választotta. A debreceni Tóth Árpád Gimnáziumban 1964-ben szerzett érettségi után előfelvételt nyert a soproni Erdőmérnöki Karra.

A soproni évek számára is felejthetetlenek voltak. Diplomamunkáját a Debreceni Nagyerdő öreg tölgyeseinek fakín károsításáról írta. A diploma védés után 1970 nyaratól a volt Hajdusági Állami Erdőgazdasággal kötött tanulmányi szerződés alapján az összevont utód-cég, a Felsőtisza Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság Debreceni Erdészeténél kezdett dolgozni fásítási műszaki vezetőként. A szokványos erdőn kívüli fásítási munkákon túl különleges feladatot jelentett a Debrecen város tulajdonában lévő belterületi erdők kezelése. Ezek a Nagyerdő városközei idős tölgyes állományai alapvetően parkerdők voltak nagy látogatottságú, reprezentatív környezetben, de rendkívül leromlott állapotban. A világháború és a rákövetkező mostoha korszak után halaszthatatlanná vált egy hosszútávú kezelési terv és biztonságos felújítási metodika kialakítása. Az erdészek és a város kiváló szakmai együttműködése nyomán ez meg is valósult, felújult a Parkerdő a fenti elgondolások alapján. Ennek a munkának lehetett részese 1970-től 1975-ig.

Rövid szállítási műszaki vezetői munka után 1976-tól 2008-ban történt nyugdíjba vonulásáig az erdészet fahasználati munkáinak irányítását végezte kezdetben műszaki vezetőként, később ágazatvezetőként. Közben jelentős szervezeti, területi változások történtek. 1978-ban a Debreceni, Nagycserei és Bánki Erdészetek, valamint a Fatelep és a Derecskei Csemetekert összevonásával megalakult az ország legnagyobb területű erdészeti egysége, a Debreceni Parkerdészet, mely számára is a feladatok jelentős növekedésével járt. A rendszerváltás után az állami erdőgazdaság Nyírerdő Rt. néven állami részvénytársasággá alakult. 2004-től 2008-ig a részvénytársaság Felügyelő Bizottságában a vállalat által küldött tagként tevékenykedett.

1978-tól napjainkig részt vesz a fakitermelő betanított munkás képzésben az elméleti szaktárgyak oktatásával.

1982-ben erdészeti technológus szakmérnöki diplomát szerzett a soproni Erdészeti és Faipari Egyetemen.

Az 1980-as évek közepétől kezdeményezője és cselekvő részese volt munkatársaival a fahasználati számítógépes nyilvántartási rendszer erdészeti szintű létrehozásának.

Debrecen város megbízásából Sipos Géza erdőmérnökkel elkészítették a városi parkerdők hosszútávú kezelési és felújítási tervét 1991-2010, és 2012-2031 évek közti időszakokra.

2012-ben jelent meg a munkatársakkal – Puskás Pállal, Földi Lajossal és Erdős Lajossal – írott könyvük A Debreceni Erdészet és a hajdusági erdőgazdálkodás története címmel, melynek erdőhasználatról-fahasználatról szóló fejezetét ő készítette.